

ପାଟକ ସଲଖ ଅଟେ

 ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ, ଭାଇନେବିଲ୍ । ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ଫେରିବା ବହୁତ ଉତ୍ତମ ଅଟେ । ମୁଁ ସର୍ବଦା ସମାଗମ ଚମ୍ପୁ (tabernacle ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୃହ) କୁ ଫେରିବାକୁ ଆନନ୍ଦ ମନେକରେ, କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ଯାଏ, ସେଠାରେ କିଛି ବିଷୟ ଅଳ୍ପ ଏହି ପୁରୁଣା ଯାଗା ଯେଉଁଠାକୁ ମୁଁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଚାହେଁ । ଏହା କେବଳ, ଅହଃ, ମୁଁ... ଏହା ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ମଣ୍ଡଳୀରେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲି । ପୁଣି ଭଲ ଲାଗେ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ଆସିବାକୁ । ପୁଣି ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ସେହି ସୁନ୍ଦର ସକାଳ ଯେତେବେଳେ ସୁର୍ଯ୍ୟ ତାର ଆଲକ ଦେଲାନାହିଁ ପୁଣି ତାରାଗଣ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେଲେ, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେଠାରେ କିଛି ବିଷୟ ସେହି ସମାଗମ ଚମ୍ପୁର ଉପସ୍ଥାପିତ ଥିଲା, ଯାହା ମେଷର ରକ୍ତ ଧୋଇଦେଲା । ମୁଁ ସେହି ସମୟକୁ ଦେଖୁଅଛି ।

2 ଯେପରି ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଗୃହ ଦେଇ ଆସିଅଛି, ମୁଁ ସେଠାରେ ଭଉଣୀ ଆଗନ୍ତୁ ବ୍ରାଜିଟ୍ କୁ ଭେଟିଲି । ଏବଂ ସେ ମତେ ଏହା କହୁଥିଲେ, ସେଠାରେ କିଛି ଲୋକ କିଙ୍ଗ୍ ସ୍ଟୁନଙ୍କର ସହୋଭାଗିତାରେ ଥିଲେ, ଯାହା ସେହି ସମୟର ପରିଦର୍ଶକ ଥିଲେ, ଏବଂ ମୁଁ... the... ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରୁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ କରେ । ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ହସ୍ତ ଉଠାନ୍ତି, ଜାମାଳକାର କିଙ୍ଗ୍ ସ୍ଟୁନ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଠିକ୍, ହଁ, ପଛକୁ ପଛ । ସବୁ ଠିକ୍ ଅଛି, ତାହା ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।

3 ମୁଁ ଅରାଲଙ୍କର ପୋଷ୍ଟକାର୍ଡ ଦେଖେ । ମୁଁ କିଛି ନା କରେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କର ସଭାକୁ ପୁର୍ବରୁ ଘସଣା କରିଅଛ । ଏହା ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତାରିଖ, ଗତକାଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣି ନଥିଲି । ମୁଁ ଭାବେ ଏହା 6 ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ଏହା ନୁହେଁ କି? 6 ଠାରୁ 15 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଭାଇ ରବର୍ ଲୁଇସଭେଲି ଠାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯାଅ ତାହାକୁ ସୁଣ । ଭାଇ ରବର୍ ଅଟନ୍ତି—ଏକ ମୋର ଭଲ ସାଙ୍ଗ, ପୁଣି ଯଶୋଶ୍ରୀ ଝଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଦାସ । ଏବଂ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରିବ, ରାତି ପରେ ରାତି । ଯାହା ଗୋଟେ... ତାହାଙ୍କର, ଯେପରି ସେ ଦୁର୍ବଳ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ମୁଁ—ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତ ଅନୁଭବ କରିବ, କାରଣ ସେ ବିଶ୍ୱାସର ବଡ଼ ଯୋଦ୍ଧା ଅଟନ୍ତି, ଭାଇ ରବର୍ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଠାରୁ ଉଠିଅଛି...

4 ମୁଁ ମନେପକାଏ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭାଇ ରବର୍ କୁ ପ୍ରଥମେ ଭେଟିଲି, ସେ ସେନ୍ଟ ଲୁଇସ୍ ମିସୁରୀର ଏକ ଛୋଟ ଛିଣ୍ଡା ଚମ୍ପୁରେ ଥିଲେ, ପୁଣି ମୁଁ ଥିଲି... ନା, କାନସାସ୍ ସହର, ମସୁରି । ପୁଣି ମୁଁ କାନସାସ୍ ସହରରେ ଥିଲି, କାନସାସର, ଏକ ସଭାଗୃହ । ସେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନରେ

ବସିଥିଲେ । ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତ ପରେ, ଆମ୍ଭେ ପଛକୁ ଗଲୁ ଏବଂ କଥା ହେଉଥିଲୁ । ସେମାନେ ମୋତେ ତାହାଙ୍କର ପରିଚୟ କରିଥିଲେ । ସେ ମୋଠାରୁ ସାନ ଅଟନ୍ତି; ଅରାଲ ତାହାଙ୍କର 40 ବର୍ଷ ପୁର୍ବରୁ । ତେଣୁସେକହିଲେ, “କଣ ଆପଣ ଭାବନ୍ତି କି ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୁର୍ବଳ ମାନଙ୍କପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବେ?”

ମୁଁ କହିଲି, “ଭାଇ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଶୁଣିବେ ଯଦି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ।” ଠିକ୍ ଅଛି ସେ ଆରମ୍ଭକଲେ ପୁଣି ସେ କହିଲେ, “ଏଠାରେ ମୁଁ ଆରମ୍ଭକରୁଅଛି!!!”

5 ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବହୁତ ଫୁର୍ତ୍ତବାଦ ଲୋକ, ପୁଣି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷା, ଚାରି ବର୍ଷ ମନୋସ୍ତବ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ପୁଣି ମୁଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସେ ଜଣେ—ସେ ଜଣେ ଏକ ବିଚକ୍ଷଣ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସେଠାରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତାହାଙ୍କର ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପଦେଶକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ପାଇଛନ୍ତି, ଓ ବିଷୟ, ତଥାପି, ଯେତେବେଳେ ସେ କୁହନ୍ତି, ସେ—ସେ ଏହା ମନେକରନ୍ତି ଏହା ସମାପ୍ତ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଭଲ ଲାଗିବ, ମୁଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଅଟେ ।

6 ତେଣୁକରି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଅଳ୍ପ ବିଷୟ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ଯାହା କି ଆମର ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମର ଛୋଟ ସଭା ଯାମାଇକା (Jamaica) ଓ ପୁଏର୍ଟରିକ (Puerto Rico) ରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଏହା ଗୋଟିଏ ଅଜଣା ବିଷୟ ଥିଲା । ଯାହାଦେଇ ମୁଁ ଯାଇଥିଲି, କାରଣ ବହୁ ସମ୍ପର୍କକୁ ଭିତରକୁ ଡାକିଥିଲେ । ଯେପରି ଲିଓ ଏଠାରେ ଯାଶନ୍ତି, ତାହା ଏନ... ପୁଣି ସେହି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରକୃତ ସେଠାରେ ଶହଶ୍ର ଯାଗାରେ ସଭାପାଇଁ ଡାକିଥାଲେ । କିନ୍ତୁତଥାପି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାପାଇଁ ମତେ ପ୍ରେରଣ ହୁଏସେଠାକୁ ମୁଁ ଯାଏ, ଏହା ପସନ୍ଦ କରେ । ଯଦି ମୁଁ ଯାଏ କାରଣ ଲୋକମାନେ ଡାକିଛନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀର ନାମରେ କିମ୍ବା ସେହି ସଂସ୍ଥାର ନାମରେ ଆସିଅଛି । ଯଦିମୁଁ ଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବି କାରଣ ଭାଇ ନେବଲ୍ କହିଲେମୁଁ ଯିବି, ଭାଇ ନେବଲ୍ ନାମରେ ଯିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ପଠାନ୍ତି, ତେଣୁତୁମ୍ଭେପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଯାଇପାରିବ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ।

7 ତେଣୁ ମୁଁ ଶଯ୍ୟାରେ ଶୟନ କରୁଥିଲି, ଓ ମୁଁ ଅଳ୍ପ ଅକିଯାଇ ଥିଲି । ଏହି ଉପତ୍ୟାକା, ଶିଶୁ କିମ୍ବା ଧିରେ, ମୁଁ ଏହି ଉପତ୍ୟାକା ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଏସ୍ଥାନରେ ମୋର ଗୋଳାକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛି ମୁଁ ଏଠାରେ କଣ୍ଠରେ ଛିଡ଼ା ହେଇ ପାରିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ଯାଇ ପୁଣି ଆସି ପାରିବି... ଆମ୍ଭେ ତାପରଦିନ ଆସିଲୁ, ଲିଓ ଓ ମୁଁ, ହାରାହାରି 40 ମାଇଲ୍ ଦୂର, ଫ୍ଲୋରିଡା ସକ୍ତସକ୍ତିଆ ଯାଗାରେ, ଗଲା ସବୁ ସଫାହେଲା, ଏବଂ ଲୁଇସଭେଲିର 40 ମାଇଲ୍ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ପୁଣିଥରେ ବନ୍ଦ ହେଇଗଲା । ଭାଇ ବାଙ୍କ ଉଡ଼ୁ ଏହି ସକାଳେ ଏଠାରେ କୌଣସିଠାରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ପୁଣି ତାପରଦିନ କିଙ୍ଗ୍ସନ୍ ଓ—ଓ ପୁଏଟ ରିକ ଠାରୁ ଆସୁଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ମୋର ସ୍ୱର ସପୁର୍ଣ୍ଣ ପୁର୍ବଭଳି ସଫା ହେଲା; ଏବଂ ମୁଁ ଉଡ଼ାଜାହାଜରେ ଚଢ଼ିଲି, ତଥାପି ଠିକ୍ ଥିଲା; ପୁଣି ଜେଫରସନଭିଲେରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୁର୍ବରୁ, ଏହା ପୁନର୍ବାର ବନ୍ଦ ହେଇଗଲା । ଦେଖ, ଏଠାରେ

ଉପତ୍ୟାକା ଅଛି । ଏହା ପବନରେ ଭାସୁଥିବା ଜିବାଣୁ, କିମ୍ବା ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି, ଜଣେ, ଯେ ଏଠାରୁ ବାହାରକୁ ଆଣିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ତେଣୁ, ମୁଁ—ମୁଁ ଏହା ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛି ଓ ବହୁତ ଥର ପଚାରି ଅଛି ।

୮ କିନ୍ତୁ, ଯାହାହେଉ, ମୁଁ ଅଳ୍ପ ସମୟରୁ ଉଠିଥିଲି, ଏହା ପାଖାପାଖି ସକାଳ ୩ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଥିଲା । ପୁଣି ମୋର ପତ୍ନୀ ଓ ମୋର ପିଲାମାନେ ଶୋଇଥିଲେ । ପୁଣି ମୁଁ ଖଟର ଗୋଟିଏ କଣରେ ଉଠିଲି, ଏବଂ ବହୁତ ବଡ଼ ଜାଗାରେ ଜମାହେଉ ଥିବା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ମୁଁ ବିଲୀପୋଲକୁ କହିଲି, “ତୁମେ ସେଠାକୁ ଯାଅ ଓ ସେହି ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପତ୍ରୀକା ଦିଅ ।”

୯ ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ଠିକ୍ ଅଛି, ବାପା ।” ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଫେରିଲା, ଓ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପତ୍ରୀକା ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।” ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଦେଖୁଛ ଏହି ଲୋକ ଏଠାରେ ଛିଡ଼ା ହେଇଛନ୍ତି ?”

ମୁଁ କହିଲି, “ହେଁ ।”

10 ସେ କହିଲେ, “ସେ ଏଠାରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ମୁଁ କହିଲି, ‘ସମସ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ପତ୍ରୀକା ଚାହାନ୍ତି, ତୁମ ହାତରେ ଯେତେ ଅଛି ।’” ଓ କହିଲି, “ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପତ୍ରୀକା ଦେବାକୁ ଗଲି, ସେ ଅନ୍ୟଥାଡ଼େ ଚାଲିଗଲେ । ପୁଣି ତାପରେ ମୁଁ ସେଠାକୁ ଗଲି, ପୁଣି ସେ ଅନ୍ୟ ଯାଗାରେ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଏଠାକୁ ଫେରିଛନ୍ତି ।” କହିଲି, “ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସୁଧା ପ୍ରାର୍ଥନା ପତ୍ରୀକା ଦେଇ ପାରିବି ନାହିଁ ।”

11 ମୁଁ କହିଲି, “ଠିକ୍ ଅଛି, ବିଲି, ତୁମକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପତ୍ରୀକା ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, କାରଣ ସେଠାରେ ବହୁତ ବଡ଼ ଜାଗା ଅଛି ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ କରିବେ...” ପ୍ରାର୍ଥନାର ପତ୍ରୀକା ସ୍ଵରକୁ ବଢ଼େଇ ରଖ... ତୁମେ ଦେଖ, ଓ ସେ ଗୁଡ଼ିକୁ ସଜାଇ ରଖ । ମୁଁ କହିଲି, “ଅହଃ, ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ନେଇ ପାରିବି, ଯେଉଁ ଜାଗା ମୁଁ ପାଇଛି ତାଠାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧାଡ଼ୀରେ ଛିଡ଼ା କଲି ଏବଂ ଜଣ ଜଣଙ୍କୁ କରି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି ।”

12 ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ସବୁ ଠିକ୍ ଅଛି ।” ପୁଣି ସେ ଦକ୍ଷିଣ ଫେରିଲେ ଓ ମୋଠାରୁ ଦୁରେଇ ଗଲେ । ଏବଂ ମୁଁ ଏହିପଥ ଦେଇ ଗଲି ଯେପରି ସେ ସେହି ପଥ ଦେଇଗଲେ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲି ।

13 ଏବଂ ମୁଁ ଏକ ସ୍ଵର ସ୍ଵର୍ଗଠାରୁ ତଳକୁ ଆସିବା ଶୁଣିଲି, ପୁଣି ମୁଁ କହିଲି, “କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରସଂଶା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବି ।” ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ପୁଣି ମୁଁ ଏହି ପ୍ରକାର ଜନସମୁହୋକେବେ ଦେଖି ନ ଥିଲି, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ରହିଥିଲେ ।

14 ଏବଂ ଭାଇ ରବଚଙ୍କର ଡ଼କା ଯାଉଥିଲା, କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଇ ଓରାଲ୍ ରବର୍ ଆପଣ ମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ।”

ପୁଣି ମୁଁ କହିଲି, “କେମିତି ଭାଇ ରବଚଙ୍କୁ ଅଭିନୟନ ଜଣାଇବି ?

ମୋତେ କହିଲେ, ଯେପରି ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଭିନୟନ ଜଣାନ୍ତି ।”

15 ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ଭାଇ ରବଚଙ୍କୁ କଳା ଜାକେଟ୍ ପିନ୍ଧି ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲି, ପୁଣି ଏକ ଛୋଟ ଟପି ବିଜୁ କ୍ରସବାଏ ପରି ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି, ସେଥିରୁ ଏହା ଅଳ୍ପ ଉପରକୁ ଚିରି ଓ ତଳକୁ ଟାଣିଲେ, ଏକ ଛୋଟ କଳା ରଙ୍ଗର ଟପି । ଏବଂ ମୁଁ ସାନ୍ତରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲି, ଏବଂ ସେ ଉପରକୁ ଟାଣିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେଲୋ ଭାଇ ବ୍ରାନ୍ ହାମ ।

ଏବଂ ମୁଁ କହିଲି, “ହେଲୋ, ଭାଇ ରବର୍, ” ହାତ ମିଳେଇଲି ।

କହିଲେ, “ତୁମେ ଉତ୍ତମ ଜନସମୂହ ପାଇଅଛ ।”

16 ମୁଁ କହିଲି, “ଏକ ଅଳ୍ପ ଜନସମୂହ ଭାଇ ରବର୍ ।” ପୁଣି ସେ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ବିଲିଙ୍କ ଭଳି ଦକ୍ଷିଣକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

17 ପୁଣି ମୁଁ ଭାବିଲି, “କେଉଁଠାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଯାଉଅଛି ?” ଏବଂ ମୁଁ କହିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଡ଼େ ଯାଗାଟିଏ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲି । ମୁଁ ଏହି ପ୍ରକାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଥିଲି କିଛି ତଳକୁ ଯାହା ମୁଁ ଦେଖିପାରୁ ନ ଥିଲି ଯେଉଁଠାରୁ—ସେମାନଙ୍କୁ କହିବି ।

ଏବଂ କେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, “ଠିକ୍ ଅଛି ଏଠାକୁ ଆସ ।”

18 ମୁଁ କହିଲି, “ଠିକ୍ ଅଛି, ଆପଣ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି କି ସେଠାରେ ଭଲ ନାହିଁ ।” ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ଆରମ୍ଭ କଲି । ପୁଣି ଏହାପରେ ମୁଁ ମନେପକାଇଲି, ମୁଁ କହିଲି, “ପୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ମତେ କରିବାକୁ ହେବ ମୋର ହୃଦୟକୁ ନମ୍ବ ରଖିବା, ପ୍ରତ୍ୟକ ସମୟରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ।”

19 ପୁଣି ମୁଁ ଦର୍ଶନରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲି । ଏବଂ ମୁଁ ଭାବିଲି, “ତାହାର ଅର୍ଥ କଣ ଅଟେ ? ହୋଇପାଏ ପାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ପ୍ରକାର ପାଇବାକୁ ଯାଇଅଛୁ... କିମ୍ବା କେଉଁଠି ଅଛି—ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି ?” ତୁମେ ଦେଖ, କିଛି ସମୟରେ, ଦର୍ଶନରେ, ସେ ତୁମକୁ କେଉଁଠି କହିବେ ନାହିଁ, ସେ—ସେ କେବଳ କୁହନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ କେବଳ... ଏହା ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ଭଲ । ଏବଂ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ତୁମେ ତାହା ପଢ଼ି ବାଜବଲ ତାହା ବୁଝାଏ ।

20 ପୁଣି ତାପରେ ମୁଁ ଆଗ ଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲି ଓ କିଛି ସମୟ ବସିଲି, ଏବଂ ଏହା ପ୍ରାୟ ସକାଳ 3ଟା 30 କିମ୍ବା 4 ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଥିଲା । ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଦ ହେଲା । ମୁଁ ଚାଲିଗଲି ଓ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲି, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସପ୍ନ ଦେଖିଲି, ପୁଣି ଏହା ଏକ ଅବାଗିଆ ସପ୍ନ ଥିଲା । ଏବଂ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଜଣେ ପରିଚାଳକ, ଜାକ୍ ମୋରେଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବେ, ଭାଇ ଜାକ୍ ମୋର । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କିଛି ବର୍ଷ ହେଲା ଜାଣିଛି । ମୁଁ ଏହା ଭାବିଲି ମୁଁ ତାଙ୍କ ଝିଅ ସହିତ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲି, ଏକ ଝିଅ ପାଖାପାଖି ସୋତର ବର୍ଷ, ପୁଣି ତାର ହାତ ଧରି ନେଉଥିଲି, ତାକୁ ପାହାଡ଼

ଉପରକୁ ନେଉଥିଲି, ଛୋଟ ଜୋକି । ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଯାଣିଅଛି ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ଛୋଟ ଥିଲା । ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ କଢ଼େଇ ନେଉଥିଲି, ଓ ମୁଁ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ସହରର ଚିନି ବଡ଼ ଓ ଶକ୍ତ ପଥର ଦେଇ ଗଲି, ଏହି ଝିଅକୁ ଆଗୁଆ କଲି । ଏବଂ ଆମେ ଏକ ବଡ଼ ଗଛ ତଳକୁ ଆସିଲୁ, ଏବଂ ସେ ବସି ପଡ଼ିଲେ । ପୁଣି ଆଜିର ଅନେକ ଯୁବତୀ ଝିଅ ସେମାନେ ପିନ୍ଧୁଥିବା ତାହାଙ୍କର ଘାଗରା, ତୁମେ ଜାଣ, ବାହାରେ ଫୁଲି ଉଠିବାର ପରି, ଓ ତାର ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାରର ଏକ ଘାଗରା ଥିଲା । ଏବଂ ସେ ସେହି ଘାଗରାକୁ ନେଲା ଓ ଏହା ବାହାରେ ପକାଇଲା ଏବଂ ତଳେ ବସିଗଲା । ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ଯୁବା ଲୋକ ଭଳି ପରସ୍ପର ଦେଖି ଅଛନ୍ତି, ସେ ଏହିପରି ତାର ହାତ ଭାଙ୍ଗିଲା ଓ ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । ଠିକ୍ ଅଛି, ଜାକିଜଣେ ସାନ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଝିଅ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାର ବହୁତ ବଡ଼ ପାଟି ଓ ବଡ଼ ବଡ଼ ଆଖି, ଓ ବାଲିଆ ଭଳି ତୁଟି, ଏତେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏକ ସାନ ଝିଅ । ଏବଂ ମୁଁ ତାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଆଖି ଦେଖିପାରେ ସେହିପରି ସେ ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଦେଖିଲା, ଏବଂ କେମିତି ତାର ଆଖିରେ ଆକାଶର ପ୍ରତିଛବି ଥାଏ ।

21 ଠିକ୍, ମୁଁ ତାଠାରୁ ପାଞ୍ଚପାଦ ଗଲି, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକାରେ କୋଣେଇ ଶୋଇଲି, ଓ ଗୋଟିଏ କାଠି ପାଇଲି ଓ ଏହା ପାଟିକୁ ନେଲି, ଏହି କାଠିକୁ ଚାବିବାକୁ ଲାଗିଲି । ଏବଂ ମୁଁ ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲି, “ମୁଁ ଏଠାରେ କଣ କରୁଅଛି? କାହିଁକି, ମୁଁ ଏଠାରେ ଚୁକ୍ତଲୋକ, ଓ ମୁଁ ଏହି ଯୁବତୀ ଝିଅ ସହିତ । କାହିଁକି,” ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ବାହା ହେଉଛି ଓ ଗୋଦାଏ ପିଲା ଅଛନ୍ତି । ମୋର ଏଠାରେ କୌଣସି ଦେବାନେବା ନାହିଁ ଏହି ଯୁବତୀ ଝିଅ ସହିତ ।”

22 ଏବଂ ମୁଁ ଉଠିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲି । ଏବଂ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଥିଲେ, ଗଛ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଶବ୍ଦ ହେଲା, ଓ କହିଲା, “ଏହା ଏକ ଚିହ୍ନ ପାଇଁ ଅଟେ ଏବଂ ଏକ କାରଣ ପାଇଁ ।”

23 ଏବଂ ମୁଁ ଉଠିଲି, ଓ ମୁଁ ପ୍ରାୟ ଚିତ୍କାର କଲି, ଏକ—ଏକ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ । ମୁଁ ଭାବିଲି, “ଅହଃ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଯଦି ଏହାର ଅର୍ଥ ତାହା ମୁଁ ପୂର୍ବ ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସର ପୁନଃଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛି କିମ୍ବା କିଛି ମୋର ଘଟିବ? ଠିକ୍,” ମୁଁ ଭାବିଲି, “ଯଦି ମୁଁ ମୋର ନିଜର ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ଏହା ସମସ୍ତ ମିଶ୍ରଣ ପାଇବି, ତେଣୁ ମୁଁ ସଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ କିଛି ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କରିବି ।” ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆରମ୍ଭ କଲି । ମୁଁ କହିଲି, “ପ୍ରଭୁ, ଏହି ସପ୍ନ କଣ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ଅଧୀକାର କରେ ଯାହା ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ରାତିର ଅଧା ଅଟେ, କିମ୍ବା ଏହାର ଅର୍ଥ କଣ?”

24 କିଛି ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କଲା ପରେ, ହୁଏତ ଗୋଟେ ଘଣ୍ଟା ପରେ (ମୋର ପତ୍ନୀ ପୂର୍ବରୁ ଉଠି ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ), ତାପରେ ଶବ୍ଦ ପୁନର୍ବାର ଆସିଲା, ଏବଂ କହିଲା, “କିଙ୍ଗଷ୍ଟନ (Kingstone) କୁ ଯାଅ, ଏବଂ ଏହା କୁହାଯିବ ତୁମେ ସେଠାରେ କଣ କରିବ ।”

25 ତେଣୁ ମୁଁ ଅତିଶିଘ୍ର କିଙ୍ଗ୍‌ଷ୍ଟନକୁ ଗଲି । ଏବଂ ସେମାନେ—ସେମାନେ ଯାଣିଥିଲେ ଏହା ଗୁରୁବାର ଅପରାହ୍ଣ ସମୟରେ ମୁଁ ଶୁକ୍ରବାର ସେଠାରେ ଥିବି । ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଆମେ ଥିଲୁ । ମୁଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଭଲ ବନାଇ ଜାଣେ ନାହିଁ...?... କିମ୍ବା ଆନୁମାନିକ ଜନସମୂହ, କାରଣ ମୁଁ ସାଧାରଣତଃ ଏହାର ଉପରେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି କରେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ରାତି, ମୁଁ କହିଲି ପାଖାପାଖି ବାର ଘଣ୍ଟା ଆମ୍ଭେମାନେ ଥିଲୁ, ଅହଃ, ପାଖାପାଖି ବାହାରେ ବାରଶହ ଲୋକ କାରଣ ଏହା ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ଜାଣିଥିଲେ । ପୁଣି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ସେମାନେ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଦୌଡ଼ାଳୀ ଚାରି ମାଇଲ୍, ପାହାଡ଼ଊପରେ ଦୌଡ଼ିଲେ, ସହ ପ୍ରସାର କଲେ । ଜଣେ ଦୌଡ଼ାଳୀ ଚାରି ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିବ, ଏବଂ ଏହାପରେ କିଛି ଦୌଡ଼ାଳୀ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଯିବ । ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ରାତ୍ରରେ ସେଠାରେ ହାରାହାରି ପଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ପୁଣିତୃତୀୟ ରାତିରେ ଏହାର ଆନୁମାନିକ ହାରାହାରି ପନ୍ଦର ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ, ହୁଏତ କୁଡ଼ିଏ ହଜାର ଲୋକ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ଶହସ୍ର ଶହସ୍ର ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ ।

26 ପୁଣି ଏକ ଦର୍ଶନ ଥିଲା, ଏକ ଛୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ, ଏକ କୁମାରୀ କନ୍ୟା ଥିଲେ, ଠିକ୍ ଏକ ଛୋଟ ପିଲା, ଏବଂ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀର କୁଆଁରିକୁ ବୁଝାଏ । ପୁଣି ତିନିଟି ସହର ପ୍ରତିବନ୍ଧ ପାହାଡ଼ର ତିନି ଦିନ ଥିଲା, ମୁଁ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କଲି । ଏବଂ ଛୋଟ କୁଆରୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନେବାମୋର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା, ସେକେଉଁଠାରୁ ଥିଲା, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵବିଷୟ ଉପରେ, ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସପ୍ତର୍ଷି ବ୍ରୀପ ଦହଲି ନାହିଁ ।

27 ଏବଂ, ଅହଃ, ସେବକମାନେ ଓ ପାଖାପାଖି ଲୋକମାନେ, କାନ୍ଦୁଥିଲେ ପୁଣି ଅନୁରଥ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ, “କେବଳ ଗୋଟିଏ ରାତୀ କିମ୍ବା ଦୁଇ ରାତୀ ଅଧିକ,” ସହରର କର୍ମଚାରୀଗଣ ।

28 ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁଏରଟୋ ରିକକୁ ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲୁ । ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବହୁତ ବଡ଼, ଉଚ୍ଚ ବିଜୟ ସହିତ ଭେଟିଲୁ, ଏବଂ ହଜାର ହଜାର ସମୟଠାରୁ ପଦଚିହ୍ନରେ ବାନ୍ଧିଲେ, ସେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା କଳନା ଥିଲା କିଛି ଚାଳିସ ହଜାର ମୂଲ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ପୁଣି ଚାଲୁଥିବା ସମୟରେ, ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ମୁଁ...ମୁଁ କହିଲି ଏହା ମୋର ନିଜ ମଣ୍ଡଳୀ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ କରି ପାରିବି ନାହିଁ, ପାଖାପାଖି ଯେଉଁଠାରେ ପରିବାର ବୃନ୍ଦ ଦୁହନ୍ତି, କାରଣ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଭୁଲ ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ମୋର ଏଠାରେ ବିଚାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ ଖୋଣ୍ଡିଏ କାଗଜ ଉପରେ ଅଛି, ଯେ କହିବାକୁ ଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଥିଲୁ, ଠିକ୍ ସେଠାରେ, ସେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ସଦସ୍ୟ ।

29 ଏବଂ ମୁଁ...ସେ—ସେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦ୍ଵିପରେ ଭିନ୍ନ ସେବକମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ମାନ ପାଇଅଛୁ ।” ସେ କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀ ବିଲିଗ୍ରାହାମ ଅସ୍ତ୍ର ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଦ୍ଵିପ ଛାଡ଼ିଲେ,” ଏବଂ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ—ଏକ ସୁନ୍ଦର ସହଭାଗିତା ଥିଲା,” ସେ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ବିଲିଗ୍ରାହାମ କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମାନ ସୁଭ ସମ୍ପାଦ ଦେଲେ

ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ସବୁବେଳେ ଶୁଣୁ ଅଛୁ ।” ସେ କହିଲେ, “ତାପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରୀ ରବଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଏହି ଦ୍ଵୀପରେ ପାଇ ଖୁସି ମନେକରୁ ଅଛୁ,” ସେ କହିଲେ, “ପୁଣି ଶ୍ରୀ ରବଚନ୍ଦ୍ର ଚିନିଦିନ ଧରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସହଭାଗିତା ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ,” କହିଲେ, “ହୋଟେଲର ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ତ ଅଧିକ ଥିଲା,” କହିଲେ, “ଚିନିରାତି ପାଇଁ ୩୫ ହଜାର ଟଙ୍କାର ଖର୍ଚ୍ଚ, ହୋଟେଲ ପାଇଁ ହୋଇଥିଲା ।” ସେ କହିଲେ, “ତାପରେ ଶ୍ରୀ ଓସବର୍ନ ସେଠାରେ ଥିଲେ ଯେ ଜଣେ ମହାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦାସ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ,” ସେ କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀ ଓସବର୍ନ ଗଲେ, ସେଠାରେ ହତାସ ଥିଲେ,” କହିଲେ, “ଏପରି ଦେଖାଗଲା ଯେପରି ସବୁକିଛି ଚାଲି ଯାଇଛି ।”

30 “କିନ୍ତୁ,” ସେ କହିଲେ, “ଆମେ ଏହି ସଭାରେ ଆମ୍ଭେପ କଲୁ ଯେସେଠାରେ ପ୍ରକୃତରେ ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମଣମ୍ଭୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପାଇଁ କୌଣସି ଲୋକ ମଞ୍ଚରେ କୁଣ୍ଠାବଧ ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ,” ସେ କହିଲେ, “ସଭାର ସମାପ୍ତି ପରେ, ଆମ୍ଭମାନେ ଗୋଟିଏ ଟ୍ରକ୍ ଆଣିଲୁ ପୁରୁଣା ଚେର୍ ଗୁଡ଼ିକ ଲଢ଼କଲୁ ପୁଣି ସମସ୍ତ ଜିନିଷ, ଏକାଠି କଲୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟକୁ ବାହାର କଲୁ ।” ସେ କହିଲେ, “ଏହି ସମୟରେ ଏହା ଲୋକ ମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନ ଥିଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସିଥିଲେ,” ସେ କହିଲେ ।

31 ମୁଁ କହିଲି, “ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ଆସା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଆପଣ ମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେଠାରେ ଅଛି ଆପଣ ମାନଙ୍କ ହାତ ପରସ୍ପର ଉପରେ ରଖନ୍ତୁ ।” ପୁଣି ସେମାନେ ବଧୁତ୍ଵ ଗୋଟିଏ ଡକ୍ଟର ଆଣିଥିଲେ କିମ୍ବା ଦୁଇ ଡକ୍ଟର ମଞ୍ଚକୁ ଆଣିଥିଲେ, ଏବଂ, ଯେତେବେଳେ ବିଚାରଣୀଳତା ତଳକୁ ଅଲୀହି ଆସିବ, ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ କେବଳ ଚିତ୍କାର କରିବେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ରହିଲୁ ଏକ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀର ହୋଟେଲରେ, ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ନିଜ ନିଜର ଦେଇଥିଲୁ ଓ ପଛା, ଆମେ ନିଜେ ।

32 ତୁମେ ତାହା କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲ, ତୁମେ ନିଜେ, ସହିତ ତୁମର ଦଶମାଂଶ ଯାହା ତୁମେ ପଠାଇ ଥିଲ । ସେହିସବୁ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଲା । ଏବଂ ମୁଁ ଚାହେଁ ଆପଣମାନେ ତାହା ସବୁ ଯାଣନ୍ତୁ, ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବ୍ୟତିତ, ତୁମେ ଏଠାର ଏକ ଅଣ ଅଟ । ଏବଂ ଏକ ମହାନ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଦିନ ଆସିବାକୁ ଅଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ତାହା ପୁରସ୍କାତ କରିବେ । ଦେଖ, ତୁମର ନଥିଲା...

33 ଯଦି ଜଣେ ଲୋକ ନିଜେ ଯାଏ ଏବଂ କିଛି ଦେଖାଏ, ତାହାହେଲେ, ତୁମେ ଦେଖିବ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଲୋକ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ, ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି, “ଏକ ବଡ଼ ହତାଶ ହେଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ।” ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ଦେଖନ୍ତୁ, ଏହା ତୁମକୁ କେବଳ ପ୍ରଚୁର ଭଲ ଏହି ଭିତରକୁ ନିଏ ଯେହେତୁ ଯାହା ବି ହେଉ, ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରନ୍ତି କେବଳ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ

ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମନପସନ୍ଦ ହୋଇଅଛି । ଏହା ତୁମର ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ।

34 ପୁଣି ସେମାନେ ସେଠାରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ଏକ ଛୋଟ ପୁରୁଣା ବଗି ଗୁଡ଼ିକ ଘୁରିବା ଭଳି, ଯାହା ସେମାନେ ଏକ ଛୋଟ ବଗି ଭଳିଆ ଘୁରାଇ ନିଆ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ—ଏବଂ ଏକ ବଡ଼ ବନାନ୍ତି, ପୁଣି ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରେ ଘୁରାନ୍ତି । ପୁଣି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା ପରେ, ସମସ୍ତ ଦୌଡ଼ର ପାଦଚିହ୍ନ ଉର୍ଦ୍ଧତ କରିବେ, ସେମାନେ କେବଳ ମାଲ୍ ଡ଼ବା ସହିତ ଯାଆନ୍ତି ଓ ଅଳ୍ପ ଲମ୍ବା ପୁରୁଣା ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ିଏବଂ ବଡ଼ବଡ଼ ପୁରୁଣା ଚେରଗୁଡ଼ିକ, ପୁଣି ଶାବଳ ଓ ସେଜ ପୁଣି ଖଟ, ପୁଣି କେବଳ ଯେଉଁଠି ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, କାରଣ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । ତାହାହିଁ ଆୟେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ । ଲୋକମାନଙ୍କର ଛୋଟି ବାହାରେ ଥିଲା ତାପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ବୁଲୁଅଛି ।

35 ଫେରି ଆସୁଛନ୍ତି, କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସକାଳରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ, ମୁଁ ଅଳ୍ପ କିଛି ମିନିଟ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କହିବାକୁ ଯାଉଅଛି । ଏବଂ ମୁଁ ପଚାରିଲି ବାଳକମାନେ ଚେପ୍ ଖଲିବା କଥା ନୁହେଁ । ତିନିଦିନ ମୁଁ ଭାବିବାକୁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛି, “କଣ ମୁଁ କହିଚାଲିବି?” ଏବଂ ଏହି ସକାଳ ସମୟରେ, ମୁଁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ମୁଁ ଏକ ପ୍ରକୃତ କୋଠର ଚେତାବନୀ ମୋର ହୃଦୟରେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଅନୁଭବ କଲି । ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲି, “ଚେପ୍ ନିଅନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଦିଅନାହିଁ ।”

36 କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହା କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ମୁଁ ଏକ ଛୋଟ ସାକ୍ଷ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ, ଯେ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ସାନ୍ତନା ଦେଇପାରେ । ଏହା ମୋତେ ଭଲ କରିଅଛି । ଆୟେମାନେ ତିନିଦିନ ପାଇଁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଗଲୁ, ଲିଓ ଓ ଜେନେପୁଣି ମୁଁ ନିଜେ, ପୁଣି ମୋର ପୁଅ ବିଲି ପୋଲ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ଜଣେ ସାଙ୍ଗ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରି ତମ୍ଭୁ ନିକଟକୁ ଗଲା, ଜିଓରଗିଆ ଠାରୁ ଦୁଃଖରେ ରହିଲା । ଏବଂ ସେମାନେ ଆୟମାନଙ୍କୁ କିଛି ସନ୍ତସନ୍ତିଆ ଯାଗାକୁ ନେଇଗଲେ, ମୁଁ ଜାଣେନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା କେଉଁଠାରେ, ଓକିକୋବି କିମ୍ବା ତାହାକିଛି ସେହିପରି ପାଖରେ, ମୁଁ ଜାଣେନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ସେମିନୋଲ୍ ଭାରତୀୟ ଏହା ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଯାହାହେଉ ଆୟେମାନେ ବହୁତ ମାଲ୍ ପଛରେ ଥାନ୍ତି ।

37 ଏବଂ ଏହି ଭାଇ ଏଭାନ୍ସ ତାର ଭାଇ ଜଣେ ପାପି ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବଡ଼ ମଛୁଆଳୀ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି କିଛି ମାସ ପୂର୍ବରୁ ସେ ସନ୍ତସନ୍ତିଆ ଯାଗାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଛି ଯାହା ସେମାନେ “ଖଡ଼ ଖଡ଼ିଆ” ଯାଗା କୁହନ୍ତି । ପୁଣି ଖଡ଼ ଖଡ଼ିଆ ଯାଗା ତାଙ୍କୁ କାମୁଡ଼ି ଦେଲା, ଓ ସେ କେବଳ କଷ୍ଟରେ ରହୁଥିଲେ । ତାର ଗୋଡ଼ ହାତ ଫୁଲି ଯାଇଥିଲା, ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଡ଼ାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗୁଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଥିଲେ । ସେସବୁ

ଜିନିଷ ନଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା । ପୁଣି ସେମାନେ ଅନେକ ସେଠାରେ ତୁଳା ପାଟିରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ପାଟିର ତୁଳା, ଜୋତା, କୁମ୍ଭିର ପ୍ରାୟ କୁଡ଼ିଏ ଫୁଟ ଲମ୍ବା ।

38 ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ମାଛ ଧରି ଆସୁଥିଲୁ, ମୁଁ ଏକ ବଡ଼ ଧରଣର ମଧୁର ମାଛ ଧରିଥିଲି । ଅହଃ, ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଆରାମରୋ—ରୋ ଦିନ ଥିଲା । ପୁଣି ସେ ବହୁତ ବଡ଼ ଥିଲା ମୁଁ ପାଣିରୁ ବାହାରକୁ କାଢ଼ି ପାରିଲି ନାହିଁ, ପୁଣି ସେ ଆଜୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଜୋରଗଦାର କଲା ଏବଂ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲା, କିମ୍ବା ସେ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚାଣିଲା । ଏବଂ ଆମ ପାଖରେ ଅନେକ ଆଜୁଡ଼ି ଥିଲା, ପାଖାପାଖି ଏକ ଶହ ପୁଣି ପଚାଶ ପାଉଣ୍ଡର ବଡ଼ ଆଜୁଡ଼ି ଥିଲା । ଏବଂ ସେମାନେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ନାନା ପାଉଣ୍ଡର ଓଜନ ଥିଲା, ପୁଣି ଚାରିଠାରୁ ସାତ, ଆଠ ପାଉଣ୍ଡ । ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ବଡ଼ ଭାଙ୍ଗୁର ଧରିଲି, ପୁଣି ସେ କାଢ଼ିଦେଲେ ।

39 ପୁଣି ମୁଁ ସେଠାକୁ ଫିଙ୍ଗିଲି, ଏବଂ ମୁଁ—ମୁଁ ଆଉ ଗୋଟେ ଧରିଲି, ପାଖାପାଖି ଛଅ, ସାତ ପାଉଣ୍ଡର । ଏବଂ ମୋର ଗୋଟେ ଲମ୍ବା ଖୁଣ୍ଟି ଥିଲା ଯାହା ତମେ କଇଁ ଫୁଲର ପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଧରିବାକୁ ହେବ । ଏବଂ ଭାଇ ଭଉନସର ଥିଲା... ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭିଜିଯାଇ ଥିଲୁ ପାଣିର କମେଳ ଜିନିଷ ଠାରୁ, କାରଣ ଏହାର କେବଳ ପଙ୍କ ଭୂମିରେ । ଏବଂ ସେ ତାର ଜୋତାକୁ ଚାଣି ଦେଇଥିଲା ପୁଣି ତାର ପାଇଯାମାର ଗୋଡ଼କୁ ଭାଙ୍ଗିଥିଲେ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ସୁଖିଲା ଯାଗାରେ ବସିଥିଲେ, ଏକ ପ୍ରକାର ତାର ପୋସାକ ସୁଖାଯାଇ ଥିଲା । ପୁଣି ସେ ଏହି ବଡ଼ ମାଛ ଆଜୁଡ଼ିର ପାଖାପାଖି ଲଟିବାର ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଠେଲୁଥିଲି । ସେ କହିଲେ, “ଭାଇ ବ୍ରାନ୍ ହାମ୍, କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ, ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ତାକୁ ଧରିବି ।” ଏବଂ ସେ ସେଠାକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ । ଏବଂ ମୁଁ ଏହା ବାହାରକୁ ଚାଣିଆଣିଲି, ଅନୁମାନ କରନ୍ତୁ ମାଛଟି ମରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା, ଯେତେ ଉପରେ ରଖାଯାଉ ଥିଲା । ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଉଠେଇ ନେବାକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ । ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଗଲେ, ସେ ତିବ୍ର ଚିତ୍କାର କଲେ, ପୁଣି ସେଠାରେ ସେ ଫେରି ଆସିଲେ । ଏକ ସାପ ତାଙ୍କୁ କାମୁଡ଼ିଲା ।

40 ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଏହା ନିରିକ୍ଷଣ କଲୁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ପାଦରେ ବିଷ ଦାନ୍ତର ଛିଦ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ରାଟଲର୍ ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ତାହାଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା ବହୁତ ଦୁଃଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ବାହାରୁ ଥିଲା । ସେ କହିଲେ, ଏହି ପ୍ରକାର ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା ତାଙ୍କର ହାଡ଼ ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଜଡ଼ି ହେଉଥିଲା । ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ, ସନ୍ତସନ୍ତିଆ ଯାଗାରୁ ବହୁତ ମାଇଲ୍ ପଛରେ ଥିଲୁ ସେ ଜଣେ ବଡ଼ ଲୋକ ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ରଖିବାକୁ ଥିଲା । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସର୍ପ ଆପଣଙ୍କୁ କାମୁଡ଼େ, ତୁମେ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଦୁର୍ବଳ ହେବ ପ୍ରାୟ ମରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଏବଂ ଲିଓ ଛିଡ଼ା ହେଇଥିଲେ ପୁଣି କିଛି ମୋ ମନକୁ ଆସିଲା, “ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ସଦା ପ୍ରଭୁ ଅଟା” ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେ ତାର ପାଦ ଧରିଲେ ଓ ଏହାକୁ ଘୋଷାଡ଼ୁ ଥିଲେ, ପୁଣି ସେହି ଦୁଇଟି ବଡ଼ ଛିଦ୍ର ସେଠାରେ ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ତାକୁ ରାଟଲର୍ ହଠାତ୍ ଧରିଥିଲା, ମୁଁ ସେହି ଯାଗାରେ ହସ୍ତ ରଖିଲି ଏବଂ କହିଲି, “ସଦା ପ୍ରଭୁ, ଏହା ତୁମ ବାକ୍ୟରେ ଲେଖାଯାଇଅଛି, ସେମାନେ ସର୍ପ ଓ କଙ୍କଡ଼ା ବିଛା ମଞ୍ଚକ ଉପରେ ମାଡ଼ି ଚାଲିବେ,

ପୁଣି ତାହାକୁ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ଆଘାତ କରିବ ନାହିଁ ।” ଏବଂ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ତାଙ୍କ ପାଦର ସମସ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଚାଲିଗଲା । ତାଙ୍କର ସୁଦ୍ଧ ପଯିଲେ ପୁଣି ସମସ୍ତ ଦିନ ସମାପ୍ତ କଲେ ।

41 ସେହି ରାତିରେ ଚାଲିଗଲେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟରେ କହିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ବହୁତ ଭଲ ହେବ ।”

42 ସେ କହିଲେ, “ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋର ସମସ୍ତ ପଥରେ ଯତ୍ନ ନେବେ ।” ଆତ୍ମେମାନେ ତିନିଦିନ ମାଛ ଧରିଲୁ, ସମସ୍ତ ଦିନରେ ତାହାକୁ କୌଣସି ରୋଗ ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲା ନାହିଁ ।

43 ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଦା ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରଖନ୍ତି । ଏବଂ ମୋର ସମସ୍ତ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ, ଏହା ପ୍ରଥମ ଥିଲା ମୁଁ କେବେ ଦେଖିନାହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସାପ କାମୁଡ଼ା ସ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ ଆସନ୍ତି, କାରଣ ଏହା ପ୍ରଥମ ସମୟ ଥିଲା ମୁଁ ଏ ପ୍ରକାର ସୁଯୋଗ ପାଇ ନଥିଲି ଜଣେ ସାପ କାମୁଡ଼ିଥିବା ଲୋକ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି । କେବଳ ଆପଣ ଯାଣନ୍ତୁ ଯେ ସେ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଓ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଆମେ ନୁ ।

44 ମନେରଖନ୍ତୁ ଆଜି ରାତ୍ରୀର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଏହି ଆସୁଥିବା ରୁଧିବାର । ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆପଣ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି, ସେ ମୁଁ ଅଟେ । ଏବଂ, ମନେରଖନ୍ତୁ, ଭାଇ ଉବଚସଙ୍କର ସହଭାଗିତାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସହରକୁ ଆସିଲୁ, ପୁଣି ସମାଗମ ତମୁରୁ ତାକୁ ସୁଭେଜ୍ଞା ଜଣାଇଲୁ ।

45 ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ ପଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ, ମୁଁ—ମୁଁ ପସନ୍ଦ କରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଆତ୍ମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଛିଡ଼ାହେବା । ଏବଂ, ବିନା ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରରେ ଆସନ୍ତୁ, ଗୋଟିଏ ଛନ୍ଦ ଗାଇବା କିମ୍ବା ମଣ୍ଡଳୀର ସୁନ୍ଦର ପୁରୁଣା ସ୍ତୁତୀଗାନ ଦୁଇଟି ଗାଇବା, “ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ତୁମକୁ ଅନାଏ ।” ଠିକ୍ ଅଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ମୋ ସହିତ ମିଶନ୍ତୁ, ପୁଣି ସମସ୍ତେ ଏହା ଗାଇବା । ପୁଣି ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେମିତି ଗାଉଅଛ, କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ଗାଅ । ଭାଇ ନେବିଲ୍, ତୁମେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ କଢ଼େଇ ନେବ କି ?

ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ତୁମ ଉପରକୁ ଅନାଏ,
ତୁମେ କାଲବରିର ମେଷ,
ଦିବ୍ୟ ଉଦ୍ଧାରର;
ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ,
ମୋର ସମସ୍ତ ଦୋଷକୁ କାଢ଼ି ନିଅ,
ଅ ଏହି ଦିନ ଠାରୁ ମତେ ଘଟିବାକୁ ଦିଅ
ତୁମର ସପ୍ତର୍ଷି ହେବାକୁ!!

ଯେତେବେଳେ ଜୀବନ ଅନ୍ଧକାର ସେଜ ଦେଇ ମୁଁ ମାଡ଼ି ଯାଏ,
 ପୁଣି ଦୁଃଖ ମୋର ଚାରିଆଡ଼େ ବିସ୍ତ୍ରୀ ହୁଏ,
 ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ହୁଅ;
 ଅନ୍ଧକାର ନିଲମା ଡ଼ାକକୁ ଆଲକକୁ ଫେରାଅ,
 ଦୁଃଖ ପଛିଦିଅ, ଭୟକୁ ଦୂର କର,
 ମୋତେ କେବେହେଲେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲିବାକୁ ଦିଅନାହିଁ
 ତୁମ ଠାରୁ ଅଲଗା କର ନାହିଁ ।

46 ଆତ୍ମେମାନେ ନତ ମସ୍ତକ ହେଇଥିବା ସମୟରେ, ମୁଁ ପବିତ୍ର ବାଇବଲ ରୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସାଧୁ ମାଧିଉକ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାରର, 7 ଅଧ୍ୟାୟ, 13 ଓ 14 ପଦ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ଆସିବାଦ ଏହା ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ମିସାନ୍ତୁ ।

*ସଂକୀର୍ତ୍ତ ହାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର କାରଣ ସର୍ବନାଶକୁ ଘେନିଯିବା ହାର
 ଓସାର ଓ ପଥ ପ୍ରଶିଷ୍ଟ ପୁଣି ତାହା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଲୋକେ ଅନେକ ।*

*ଆଉ ଜୀବନକୁ ଘେନିଯିବା ହାର ସଂକୀର୍ତ୍ତ ଓ ପଥ ଦୁର୍ଗମ ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ଧାନ
 ପାଇବା ଲୋକେ ଅଳ୍ପ ।*

47 ଆସ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଓ କବରରୁ ଉଠାଇଲେ, ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏହି ସକାଳର ସୁଗ୍ରାହ ବଳୀ ରୂପେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଆମର ଏକ ନୂତନ ଜୀବନକୁ ନମ୍ବରେ ସମର୍ପଣ କରୁଛୁ, ଏହି ମନଭାବରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମର ମୋନଯୋଗୀ ହେଉଛ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମେମାନେ ଯୋଦ୍ୟପି ପାପି ଥିଲୁ, ପାପରେ ପୁଣି ଅପରାଧରେ ମରିଥିଲୁ, ତୁମେ ଆପଣା ଅତ୍ମୀତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲ, ପାପି ମନୁଷ୍ୟ ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କଲ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଶୁଭ ସୂଚକ ହେବା ପାଇଁ, ତାହାଙ୍କର ନମ୍ବ, ଆତ୍ମର ଦୋଷ ପାଇଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗତି ସହିତ ପୁନର୍ବାର ଆତ୍ମେମାନେ ଏକାଠି ମିଶ୍ରିପାରିବୁ ।

48 ପୁଣି, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ଏହି ସକାଳରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ କିଛି ପାପ ଅଛି, ହେଇପାରେ କିଛି ଯାହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ଆସୁଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ହୃଦୟକୁ ବାଧାଦିଏ, ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ, ଦୟାକରି, ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର । ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଭକ୍ତ ହାରା ଧୋଇଦିଅ । ଯାହାକୁ... ଆତ୍ମେମାନେ ଯାଣୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଆତ୍ମେମାନେ କିଛି ନାହିଁ, ପୁଣି ଆତ୍ମେମାନେ ସ୍ବାକାର କରୁ ଯେ ଆତ୍ମେମାନେ କିଛି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ଅଟ, ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ଅଟ, ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକ ଅଟ, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁର ଦୟାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଟ । ଏବଂ ଆତ୍ମେମାନେ ସେଠାରେ ଆଜି ଦୟାରେ ପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଇଅଛୁ, ଅନୁତପ୍ତ ଆତ୍ମା ଭଳି । ଯେପରି ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କେବଳ ଆଗକୁ ଯାଇ ପାରିବୁ, ଜାମାୟିକା ଠାରୁ ଏବଂ ପୁଏରଟୋ ରିକ, ପୁଣି

ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ ଏପରି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏହା ଏକ ଚିହ୍ନ ଅଟେ କେବଳ ଆସୁଥିବା ଜଣଙ୍କର ।

49 କେମିତି ତୁମେ ଭାଇ ଏଭାନସଙ୍କୁ ସେଠାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସର୍ପଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲ, କାରଣ ସେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସି ଥିଲେ, ପୁଣି ତୁମର ବାକ୍ୟ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସକାଳରେ ବିଷାକ୍ତ ମରଣରୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ଯେଉଁଠାରେ ସବୁ କାମିଡ଼ି ଅଛି ପୁଣି ଆମକୁ ବିଷାକ୍ତ କରିଅଛି । ତୁମର ସୁସ୍ୱତାର ମଲମ ଲାଗିବାକୁ ଦିଅ, ଏହି ସକାଳରେ, ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ପୃଥକ କରି ପୁଣି ସମସ୍ତ ଅଧାର୍ମିକତାରୁ ଆମକୁ ଧୋଇଦିଅ । ଶାରୀରିକ ଦୁର୍ବଳତାରୁ ସୁସ୍ଥ କର ଯାହା ସବୁ ଶକ୍ତି ହାରା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଅଛି । ତାହା ସମସ୍ତ ତାହା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦିବ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଯେପରି ସୁସ୍ଥ ହେବେ ।

50 ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମକୁ ତୁମ୍ଭର ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ହାରା କଥା କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ । କଣ କହିବି ଜାଣେନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଜଗାଇବ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଆମକୁ ଚେତନା ଦିଅ, ପ୍ରଭୁ, ପୁଣି ତୁମର ଆସିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଏହା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମାଗୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେନ୍ ।

51 ମୁଁ ସର୍ବଦା କିଛି ସମୟ ବିଳମ୍ବ କରେ, କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଅଛି । ଏବଂ ସନଡେ ସ୍କୁଲ (Sunday school), ମୁଁ ଅନୁମାନ କରେ, ଏହା ସମାପ୍ତ ହେଇଅଛି । କିନ୍ତୁକିଛି ବିଷୟ ପ୍ରାୟ ଏହା ସେଠାରେ ଏଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଅଧୀକ ସମୟ ପାଇଲି । ତୁମେ ଯାଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଭିଡ଼ ଭିଡ଼ରେ ଅଛୁ, ଯାହାବି ହେଉ । ତେଣୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ ।

52 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଠୋର ଚେତାବନି ଦେଇଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ବଶଂଠର ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ତାହା ସମସ୍ତ ଧର୍ମର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ । ପୁଣି ସେ କହିଲେ, “ସକୀର୍ଣ୍ଣ ହାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର କାରଣ ସର୍ବନାସକୁ ଘେନିଯିବା ହାର ଓସାର ଓ ପ୍ରସସ୍ତ ପୁଣି ତାହା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଲୋକେ ଅନେକ ।” ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏହା ଏକ ପ୍ରକାର ନ ଥିଲା କାରଣ ସେମାନେ ଧାର୍ମିକ ନ ଥିଲେ । ସେମାନେ ବହୁତ ଧାର୍ମିକ ଥିଲେ । ପୁଣି ଏହାର କାରଣ ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ବିଶ୍ୱାସରେ ଥିଲେ ଏବଂ କେତେକ ଧର୍ମଗତ ଓ ସମ୍ଭାମାନଙ୍କରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ (ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ), ସେମାନେ ଭାବିଲେ ସବୁକିଛି ଠିକ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଅଳ୍ପକିଛି ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ।

53 ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ସକାଳରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଅଛି ଯଦି ମୁଁ ସେହି ବଂଶକୁ ଏହି ବଂଶ ସହ ସମାନ କରି ପାରିବି ନାହିଁ । ଦେଖନ୍ତୁ, ଏହା ଯୀହୁଦି ମାନଙ୍କର ବିତରଣର ବନ୍ଦ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଏକ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ପଛକୁ ଦର୍ଶାଉଥିଲେ ଓ ଭିନ୍ନ ସମାପ୍ତର ଭିନ୍ନ ବିତରଣ ଗୁଡ଼ିକ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲା ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟ ଯାହା ପୂର୍ବଜମାନେ ବାଣ୍ଟିବର ଘଟି ଆସୁଥିଲା

ତାହା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କରାଯାଉଥିଲା । ତଥାପି ସେମାନେ ଏହା ଯାଣି ପାରି ନ ଥିଲେ । ପୁଣି କିଛି ବିଷୟରେ ଆସ ଦେଖିବା ଯାହା ସେ କହୁଥିଲେ ।

54 ସେମାନେ, ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପାଇଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରେ ଥିଲେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । ତାହା ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିଲା ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଉପର ଦେଇ ଯିବାକୁ ଥିଲା, କେଉଁ ପ୍ରକାରେ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ ତଥାପି ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗଠିତ କଲେ । ସେମାନେ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ କେମିତି ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ବାସ କଲେ । ପୁଣି ସବୁ ଯୁଗରେ, ସବୁ ସମୟରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟ ଭିତରେ ବାସ କରିଅଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଦକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କଥା କୁହନ୍ତି । ସେ ସର୍ବଦା ଜଣଙ୍କୁ ଖୋଜନ୍ତି କିମ୍ପା କିଛି ବିଷୟ ଯାହା ସେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ।

55 ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଚାଇଲେ, ଯେପରି ଏକ ପ୍ରକାର ଝୁଣ୍ଟିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ବିଷୟ । ସେକହିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ‘ଅବ୍ରାହମର ସନ୍ତାନ’ ବଲି କହୁଛ, ଅବ୍ରାହମ ତୁମର ‘ପିତା’, ସେ ମୋର ଦିନ ଦେଖିଲେ ପୁଣି ଏହା ଦେଖିବାରୁ ଆନନ୍ଦ କଲେ । ଅବ୍ରାହମ, ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟତ ବ୍ୟକ୍ତି ।” ଏବଂ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯାହା ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଚାଇ ଥିଲେ ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲେ ଯେହେତୁ ସେ ମଣୀହ ଥିଲେ, କାରଣ ମଣୀହଙ୍କର ଚିହ୍ନ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲା । ପୁଣି ଏହା ଘଟିଥିଲା ସେହିଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗ ପାଇଁ, ତାହା, ଏକ ମଣୀହଙ୍କ ଚିହ୍ନ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ ନିଜକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ମଣୀହ ନିଜେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କଲା । ସେମାନେ ଏହା କୁଟ୍ଟି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

56 ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାହମ (ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତା କୁହନ୍ତି) ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଶରୀରରେ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଏକ ବାହୁରିର ମାସଂ ଖାଇଲେ, ମକାର ରୋଟି ଖାଇଲେ, ପୁଣି ଖୀର ପିଇଛନ୍ତି, ଓ ଦୋହି, ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ଏବଂ ତଥାପି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଥିଲେ । ଅବ୍ରାହମ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ “ଏଲୋହିମ୍,” ଯାହା ଅର୍ଥ ଅଟେ ସର୍ବଶକ୍ତୀମାନ ଯାହୁଁ । ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଲୁଗା ପିନ୍ଧୁଛି, ତାର ଦେହର ଧୂଳୀ ସହିତ, ଏବଂ ଗଛ ତଳେ ରହୁଛି, ଛାଇ ପାଇଁ, ଏବଂ ମାସଂ ଖାଏ ପୁଣି ଖିର ପିଏ । ତାପରେ ସେସବୁର ଅଣ୍ଟା, ନିଷ୍ଠୁର ଖରା, ସ୍ୱାର୍ଥପର, ଧାର୍ମିକ ଯାହୁଦି ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ସେ ଜଣେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏବଂ ଅବ୍ରାହମ ସେମାନଙ୍କ ପିତା କହୁଥିଲେ । ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣେଇ ଦେଉଥିଲେ ଯେ ସେ ସମାନ ବିଷୟ କହୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କର ଶରୀରରେ, ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନ୍ୟ ଶରୀରରେ କଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ, ଅବ୍ରାହମ । ଏବଂ ଅବ୍ରାହମ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ପୁଣି ସେମାନେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ।

57 ତୁମେ ଦେଖ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତାହମ ତାର ଚମ୍ପୁ ଭିତରେ ବସିଥିଲେ କାରଣ ସେ ଏକ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାର ପସନ୍ଦ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଣାଗଲା ତାହାର ଜନ୍ମ ଏହି ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ହେଇଥିଲା । ଏକ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଗଛ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇ ଅଛି । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲୋଟ, ତାର ପୁତ୍ରୁରା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁପାଳକ ମାନେ ଯାଗା ବିଷୟରେ ବିବାଦ ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଅନ୍ତାହମ, କେବଳ ମନୁଷ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି ତୁମ ଆତ୍ମ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ନ ହେଉ । ତୁମେ କେଉଁ ରାସ୍ତାରେ ଯିବ କେବଳ ତୁମେ ବାଛ ।” ସେହି ସ୍ଥାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସିକ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ଆସେ । ଏବଂ ଏହି ସକାଳରେ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି, ପୁଣି ଏହା ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ।

58 ଲୋଟ ଭାବି ନ ଥିଲେ ଯେ ସେ ପଛକୁ ଫେରିଯାଉ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସୋଦମ ଆଡ଼କୁ ଦେଖି ଚାଲିଗଲେ ଯେଉଁଠି କାର୍ଯ୍ୟ ସହଜ ଥିଲା । ଏବଂ ଏଠାରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଯାହା ଆତ୍ମମାନେ ସହଜ ଆଡ଼କୁ ଦେଖିଥାଉ । “ମୁଁ ଏହି ପ୍ରକାରେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଭାରନେବି, ଏବଂ, ତୁମେ ଦେଖ, କେହି ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଷୟରେ ଅପରୋଧ କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ଏହି ସହରର ସବୁଠୁ ବଡ଼ ମଣ୍ଡଳୀ ଅଟେ ।” ଏକ ସହଜ ରାସ୍ତା! ଅନେକ ସମୟରେ ତାହା ଆମେ କରୁ, ଯେତେବେଳେ, ଆତ୍ମମାନେ ଭୁଲ ଅଟୁ!

59 ମନେପକାନ୍ତୁ, ଯଦି ତୁମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁଶରଣ କର, ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୃଣିତ ହେବ, ସମସ୍ତେ ଯେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱରେ ବାସ କରନ୍ତି ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସହିବେ । ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବ, ତୁମେ କୌଣସି ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ଆସିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ସମ୍ମା, କିମ୍ବା କୌଣସି ଧର୍ମଗତରେ ଆସିବ । ତୁମେ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଆସିବ, ତାହା ହିଁ କେବଳ ମାର୍ଗ ଅଟେ । ପୁଣି ତୁମେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ସାଥରେ ଆଣି ପାରିବ ନାହିଁ, ତୁମେ କେବଳ ଆସିବ ଓ ତୁମେ ନିଜର ସ୍ୱୀକାର ଓ ତୁମର ନିଜ ବିଶ୍ୱାସରେ ଛିଡ଼ାହେବ । ତୁମେ ପାଳକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଲିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତୁମର ମାତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାର । ତୁମେ ଯେପରି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବ! ପୁଣି ଅନେକ ସମୟରେ ଆମେ ସେହିପରି ଭୁଲ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉ ।

60 କଣ ଯଦି ଲୋଟ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସମସ୍ତ ସହଜ ବିଷୟ ଦେଖିଲା...? ସେ ଦେଖିଲା ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଭୁର ଧନ ଓ ପ୍ରଭୁର ଲୋକ ପ୍ରିୟତା ଥିଲା, କାରଣ ସେ ଅଜଣା ଥିଲେ, ପୁଣି ଜଣେ ଚାଲାକ ବ୍ୟକ୍ତି, ସିକ୍ଷିତ, ଜଣେ ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱରେ ପ୍ରଭୁର, ପୁଣି ସେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟ କରିପାରିବେ ପୁଣି ତଥାପି ତାର ଧର୍ମକୁ ବଜାଇ ରଖିବେ । ସେ ଭାବିଲା, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଛି, ତେଣୁ ମୁଁ କେବଳ ସଦୋମ ଆଡ଼କୁ ଯିବି ଏବଂ ମୁଁ—ମୁଁ କିଛି ଅଧିକ ଧନ ଆଦାୟ କରିବି, ଏବଂ ମୁଁ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବି, ହଜପାରେ ଜଣେ ବିଚିତ୍ର ପ୍ରଚାରକ ।” ଦେଖନ୍ତୁ, ତୁମେ ନିଜେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି ।

61 ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସିମାନଙ୍କର ନିସ୍ୱତ କରିବାର ଅଛି । “ମୁଁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ସେଠାକୁ ଯିବି । ଅହଃ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ସହରରେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ! କାହିଁକି, ସହରର ମୁଖିଆ ଏହି ମଣ୍ଡଳୀର ଅଟନ୍ତି ।” ବର୍ତ୍ତମାନ, ସେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ରହିଥାନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ଭଲ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ମଣ୍ଡଳୀ ତାହା ତୁମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ହେବ ପୁଣି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାକ୍ୟ ଅଟେ । ବେଳେବେଳେ ସେମାନେ ଯାଆନ୍ତି କାରଣ ଏହି ରାସ୍ତା ଲୋକ ପ୍ରିୟ ଅଟେ, ଏକ— ଏକ ଲୋକମାନେ ଭଲ ପିନ୍ଧନ୍ତି ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯାଗାକୁ ଯିବାକୁ । ଏବଂ ସେଠାରେ କେଉଁଠି ଆମେ ଏକ— ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଭୁଲ କରିଥାଉ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ।

62 ପୁଣି ଅବ୍ରାହମ, ଗୋଟିଏ ବୟସ୍କ ସେ ଦ୍ୱୀତୀୟ ପସନ୍ଦ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି କିଛି ସମୟରେ ଦ୍ୱୀତୀୟ ପସନ୍ଦ ପ୍ରଥମ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ହୁଇଥାଏ, ଯଦି ଏହା ସେହିପରି ହୁଇଥାଏ । ଧ୍ୟାନ ଦିଅ, ଲୟା ନ ଥିଲା କି, ଯେତେବେଳେ ଲୋଟ ଏକ ବଡ଼ ସହର ଦେଖିଲା, ସେ ଆପଣା ପତ୍ନୀର ଲବଣ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କୁ ଦେଖିନ ଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି, ସେ ସହୋର ଜଳିବାର ଦେଖି ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାହମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଅଳ୍ପ ଅପସନ୍ଦ ରାସ୍ତାକୁ ବାଛିଲେ ସେ ମରୁଭୂମିରେ ରହିଲେ ।

63 ପୁଣି, ତଥାପି, କଣ ଯଦି ସାରା କହିପାରି ଥାନ୍ତେ... ବର୍ତ୍ତମାନ ମନେରଖ, ସାରା ସମସ୍ତ ଜାଗାରେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ପତ୍ନୀ ଥିଲେ । ସେଠାରେ କୌଣସି ପତ୍ନୀ ସାରାଙ୍କ ପରି ଗୋରା ନ ଥିଲେ । ସମସ୍ତେ, ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ସାରା ପାଇଁ ଏହା କେତେ ସୁଯୋଗ ହେଇଥିବ । ଯେ ପ୍ରକାରର ପସନ୍ଦ ନେବାକୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ସହିତ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କଲା ।

64 ଅହଃ, ମହିଳା ଗଣ, ତୁମକୁ ଶିୟତାନ ଅକ୍ଷୟ ନ କରୁ, ଜନପ୍ରିୟ ହେବାପାଇଁ ପୁଣି ଏଠାରେ ଓ ସେଠାରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ । ତୁମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ରହନ୍ତୁ! କାରଣ, ସମୟ ହାତରେ ଅଛି, ଭୟଙ୍କର ତାଡ଼ନାର ଦିନ ଆଗକୁ ଅଛି, ସଦୋମ ଓ ଗମୋରା ଠାରୁ ଭୟଙ୍କର, କାରଣ ଏହି ଦେଶ । ସଦୋମ ଓ ଗମୋରା ଏହାକୁ କିଣିବ ।

65 ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆ ଯାଇଥିଲା, ସେ ସେହି ପଥ ନେଲେ ପୁଣି ସେହି ଯାଗାରେ ଲାଗି ରହିଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଧନବାନ ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଜାଣିଥିଲେ, ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କଲେ ପୁଣି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

66 ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ସେଠାକୁ ଡିନି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଧୂଳୀରେ ପୁଣି ସପ୍ତର୍ଷି ଭାବେ ଘୋଡ଼େଇ ହେଉଥିଲେ, ଏବଂ ଅବ୍ରାହମ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କଲେ, ସେ କହିଲେ, “ଆସ ପୁଣି କିଛି ସମୟ ମୋର ତମ୍ଭୁ ଭିତରେ ବସ ।” ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେ ସେଠାରେ ଛିଡ଼ାହଇ ସେମାନଙ୍କୁ କଥା ହେଉଥିଲେ, ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ କଥା ଦ୍ୱାରା, ସେମାନେ ପୃଥକ ଥିଲେ । ପୁଣି

ଅବ୍ରାହମ ଗଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବାଛୁରିକୁ ମାରିଲେ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତି କଲେ, ପୁଣି ସାରାକୁ ରୋଚିବନେଇବାକୁ କହିଲେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

67 ବର୍ତ୍ତମାନ ମନେରଖନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କଠୁ ଦୁଇ ଜଣ ସର୍ଗଦୂତ ଥିଲେ, ସର୍ଗଦୂତ ମନିଷ୍ୟ ଶରୀରରେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜେ ଥିଲେ । ପୁଣି ଜଣେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ପଛପଟୁ ତମ୍ବୁ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଥିଲେ ।

68 ପୁଣି ସାରା ତମ୍ବୁ ଭିତରେ ଥିଲେ । ମୁଁ ଜଣେ ନାରୀଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପରି ଦେଖିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ, ବାହାରକୁ ଯାଏ ନାହିଁ ପୁଣି ତାର ସ୍ବାମୀଙ୍କୁ କଣ କରିବାକୁ ହେବ କହିବ, ପୁଣି ପ୍ରତି ସମୟରେ ଜଣଙ୍କ ଚତୁପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେ ତମ୍ବୁ ଭିତରେ ଥିଲେ । ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ହେଇପାରେ ଥାଳୀଗିନା ଧଉଥିବେ କିମ୍ବା କିଛି ବିଷୟ କରୁଥିବେ ।

69 ପୁଣି ଏହି ଜଣେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଥିଲେ, ସେ ସଦୋମ ଆଡ଼କୁ ବାରମ୍ବାର ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ସେ କଣ କରିବାକୁ ଜାଉଥିଲେ । ଏବଂ ଦୁଇ ଜଣ ସର୍ଗଦୂତ ଗଲେ ସେଠାରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ପଛରେ ରହିଗଲେ, ପୁଣି ସେ ଜଣକ ସଦାପ୍ରଭୁ ଥିଲେ, ପୁଣି ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ରଖିବାକୁ ଯାଉନାହିଁ ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ, କାରଣ ସେ ପୃଥିବୀର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବ ।”

70 ଅହଃ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ସକାଳରେ ପାଇଲୁ, ମଣ୍ଡଳୀ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆସିବାର ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ ଯାଣିବାକୁ । କାରଣ, “ଶାନ୍ତିକାରକ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବେ । ଧାର୍ମିକତା ନିମନ୍ତେ ଛୁପିତ ଓ ତୃପ୍ତିତ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ପରିତୃପ୍ତ ହେବେ । ଆତ୍ମାରେ ଦୀନହୀନ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇବେ । ନମ୍ବୁ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ କାରଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାରୀ ହେବେ ।” ତାପରେ, ଯଦି ଜୀବିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ପୃଥିବୀର ଅଧିକାରୀ ହେବ, ସେଠାରେ ଏହାର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ରଖାଯିବ ନାହିଁ ।

71 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “କାରଣ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିଅଛି, ସେ ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛି ।” ପୁଣି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ।

72 ତେଣୁ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ, ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଉଥିଲେ, ସେ କହିଲେ ଯେ ଯେପରି ଅବ୍ରାହମ ଦୂତଙ୍କୁ କଥାହେଲେ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପଛ ପଟୁ ତମ୍ବୁ ଆଡ଼କୁ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ କହିଲେ ସେ ଗୋଟେ ସନ୍ତାନ ସହିତ ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଏବଂ ସାରା, ତମ୍ବୁ ଭିତରେ, ହସିଲେ । ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ସାରା କାହିଁକି ହସିଲ?” କଣ ସେ ଦେଖାଉ ଥିଲେ? “କାହିଁକି ସାରା ହସିଲେ?” ଏହା କେବଳ କିଛି ଘଣ୍ଟା ଧର୍ମ ପୂର୍ବରୁ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଘଟିଗଲା । ଧୂସର କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପୂର୍ବରୁ, ଯାହା ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନୀ ଚୂଷ୍ଟି କଲା ଏବଂ ସହରକୁ ଜାଳିଦେଲା, ପୁଣି ତାହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

73 ଏବଂ ଯାଶୁ କହିଲେ “ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲ୍ କରୁଅଛ”, ମହାନ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ଦେବତ୍ଵକୁ, ଧାର୍ମିକର ଦେଶକୁ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରକୃତରେ ମିଳିଯିବ ନାହିଁ ତାହା ମନେ ବିଶ୍ଵାସିଥିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲ୍ କରୁଅଛ, ବାକ୍ୟକୁ ଯାଣି ନାହିଁ କିମ୍ବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଯାଣି ନାହିଁ ।” ସେହି ପ୍ରକାର ଯୁଗୋକ୍ତ, ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକେ ଥିଲେ, ପୁଣି ସେଠିରେ ବିଦ୍ଵାନ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ମଣ୍ଡଳୀ । ଯେତେବେଳେ ଏକ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେଲେ, ଏହା ମଣ୍ଡଳୀର ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା । ତୁମକୁ ଈଶ୍ରାୟେଲର ହେବାର ଥିଲା । ଆଠଦିନ ତୁମର ଜନ୍ମ ପରେ, ଏହା ସୁନତ କାରଣ ଥିଲା, ଏବଂ ତୁମେ ଈଶ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନ ହେଲ । ପୁଣି ଯାଜକ ଲେବିୟଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଲିମ ଦିଆ ଯାଉଥିଲା । ତଥାପି ଯାଶୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଭୁଲ୍ କରୁଅଛ, ବାକ୍ୟ ଜାଣି ନାହିଁ!” ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଣିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ପୁସ୍ତକ ସିଖିବାରେ, ସେମାନେ ଏହା ଯାଣିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଉତ୍ତରମାଳା ଦ୍ଵାରା, ସେମାନେ ଏହା ଯାଣିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଧର୍ମସାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏହା ଯାଣି ନାହିଁ, ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ, କିମ୍ବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶକ୍ତି ଯାଣିଅଛ । ଯଦି ତୁମେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ ଯାଣିଥାନ୍ତ, ତୁମେ ମୋତେ ଯାଣିଥାନ୍ତ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଯାଣିଥାନ୍ତ, କାରଣ ଅବ୍ରାହମ ଆନନ୍ଦ କଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦିନ ଦେଖିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଦିନ ଆଗରୁ ଯାଣି ପାରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ାହେଲି, ଏକ ଶରୀରରେ, ଏବଂ ଏହା ପ୍ରକାଶ କଲି, ସେ ଯାଣିଲେ ଏହା ମୁଁ ଅଟେ, ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଡାକିଲେ ‘ଏଲୋହିମ୍ ।’ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମାନ ବିଷୟ କରୁଅଛି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ‘ବାଲଜିରୁଲ୍’ କହୁଅଛ ।”

“ଅହଃ,” ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପିତା କହୁ ।”

“ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ‘ପିତା’ ଡାକ?”

74 ସେ କହିଲେ, “କାହିଁକି, ଆମ୍ଭେ, ଆମ୍ଭେ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟ ଅଟୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଧର୍ମର ଦେଶ ଅଟୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ମହାନ ଲୋକ ଅଟୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୋକ ଅଟୁ!!”

ଯାଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୟତାନ ଅଟ, ସେ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଅଟନ୍ତି ।”

75 ମୁଁ ତାହା ଏହି ଯୁଗକୁ ପସନ୍ଦ କଲି କି ଆଜି, ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ପ୍ରକୃତରେ ମିଳିଯିବ ନାହିଁ ତାହା ମନେ ବିଶ୍ଵାସିଥିଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିଲେ ନାହିଁ ତାପରେ ପରେ ଏକ ପଛୁଆ ବର୍ଗ ବା ଅସିକ୍ଷିତ ମିଶରର ରାତି ବିଷୟରେ ଜାଣି ପାରିବେ । ସେଠାରେ ଆଜିର ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା, ପ୍ରକୃତରେ ମିଳିଯିବ ନାହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରନ୍ତି ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦାବି କରନ୍ତି, ପ୍ରଥମେ ଶକ୍ତିର ମୂଳତତ୍ତ୍ଵ ତାହାଙ୍କର ପୁନର୍ଥାନ ଯାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ପୁଣି

ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ତମତାକୁ କେବେହେଲେ ଚାଖି ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ କେବେହେଲେ ତାହାଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଅନୁଭବ କରିନାହାନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ସତ୍ୟତାକୁ ଅନ୍ଧ କରିଦେଇଛି ।

76 ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଅନ୍ଧଅନ୍ଧ, ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ନେତା ଅଟ । କେବେନୁହଁ...ଏକ...ଯଦି ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧକୁ ବାଟ ଦେଖାଏ, କଣ ସେମାନେ ଗର୍ଭରେ ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ?”

77 ତାପରେ ସେମାନେ ଭାବିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଅଟୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସି ଅଟୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକାର ବଡ଼ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟ ଅଟୁ । ଆମର ଗୁରୁମାନେ ଉତ୍ତମ ଚାଲିମ୍ ବିଦ୍ୱାନ ଅଟନ୍ତି ।” ପୁଣି ତଥାପି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ସେମାନେ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଯାଣି ନ ଥିଲେ ।

78 ଦେଖନ୍ତୁ କେମିତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଜ୍ଞାନି ଓ ବିଦ୍ୱାନଙ୍କର ଆଖିରୁ ଏହା ଲୁଚାଇ ଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା କନ୍ୟା ପୁଣି ଜାଣିବାର ଆଗ୍ରହ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରକାଶ କଲେ? ଅହଃ, ତାହାଙ୍କ ମହାନ ଶକ୍ତି ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ!!!!!!!!!!!! କେତେଭୋଲ ସେ ତାହାଙ୍କର ଧାର୍ମିକତାରେ ଚାଲିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି! ସେକୌଣସି ଉତ୍ତମ ଜିନିଷ ଅଟକାଇ ରଖିବେ ନାହିଁ ।

79 ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେହିଦିନ ଦେଖିବାକୁ ଆମର ଦେଶ, ଆମର ପୃଥିବି, ସମାନ ବିଷୟ ସହ ନଷ୍ଟ ଅଛି!

80 ଯୀଶୁ ସଠିକଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବଳ କରିବାକୁ ଚାହିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅହଃ, ଅବ୍ରାହମ ଆମର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ମହିମାନୀତ ହେବୁ, ତୁମେ କଣ ଏହି ବିଷୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ନୁହଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଶରଣ କାରି ଅଟୁ, ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସିନ୍ଧ୍ୟା ଦେଉ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ କିଏ ଏଠାକୁ ଏକ—ଏକ ଗୁପ୍ତର ଛୋଟ ପୁରୁଣା ଚିହ୍ନ ସହିତ ଭିତରକୁ ଆସିଅଛ ଏବଂ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛ? ତୁମେ କିଛି ନୁହଁ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ବାଲୁକିରୁଲ ।” ସେଠାରେ ତୁମେ ଅଛ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମଗତ ଥିଲେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ସଂସ୍ଥା ।

ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଶୟତାନ୍ ।” ଏହି ବିଷୟରେ ଭାବନ୍ତୁ!

81 ପୁଣି ମୁଁ ସେହି ଯୁଗ ସହ ଏହି ଯୁଗକୁ ତୁଳନା କରେ, ଆଜି ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ମିଲେୟନ୍ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ପାଇଲୁ, ଆମେ ଦଶ ହଜାର ପାଇଲୁ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପୁଃନରବାର ରହିବାକୁ ତଳକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ଠିକ୍ ବିଷୟ କରିବାକୁ ଯାହା ସେ ସେଠାରେ କଲେ, ନିଜର ପ୍ରସ୍ତୁତି କାଲି, ଆଜି, ଓ ଚିରକାଳ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାଠାରୁ ପୃଥକ କଲେ, ସର୍ବଦା, କିଛି ଜନପ୍ରିୟ ହେବାକୁ, କିଛି ଲୋକ ପସନ୍ଦ କରିବାଠାରୁ ପୃଥକ କରନ୍ତି । ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ପତି ନେବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ସରଳ ତାରେ ଛିଡ଼ା ହେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ କହିବାକୁ ହେବ “ହୋଁ” କିମ୍ବା “ନାହିଁ” । ତୁମେ କେବେହେଲେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁ ସ୍ୱାର ଦେଇ ତୁମେ ଆସିଅଛ ।

ତୁମେ ଏହା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ପସନ୍ଦ କରିବାକୁ ହେବ ଏହି ସକାଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କର ।

82 ସେମାନେ ଭାବିଲେ ସବୁକିଛି ଯାହା ମଣ୍ଡଳୀର ସ୍ୱରକ୍ଷା ହେବ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଜୀବନକୁ ଘେନିଯିବା ଦ୍ୱାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଓ ପଥ ଦୁର୍ଗମ ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅସ୍ମ୍ଭୀ ।”

83 ମୋତେ ଏହି ସକାଳରେ ତୁମକୁ ଚେତାବନି ଦେବାକୁ ଦିଅ ମଣ୍ଡଳୀ ସାବଧାନ ହୁଅ । ଏହା ଆଜିର ସମୟ ନିଏ ଆମର ନିଜ ଧାର୍ମିକତା ସ୍ୱୟଂସପୂର୍ଣ୍ଣ କପଟତା ଯୁଗରେ ତାହା ଆନ୍ତଃମାନେ ବାସ କରୁଅଛୁ । ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ତାହା ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ମାନଙ୍କରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଥିଲେ ଓ ବେଞ୍ଚ ମାନଙ୍କରେ, ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୀତ ଗାଇବା, ଏବଂ ସେହି ମଣ୍ଡଳୀର ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଇ ପୁଣି ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣନ୍ତି, ପୁଣି ହୁସକି ପିଅନ୍ତି ପୁଣି ନାଟିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ—ଏବଂ ଦୁନିୟା ପାଇଁ ବଞ୍ଚନ୍ତି, ପୁଣି ଖରାପ କୁହନ୍ତି, ଖରାପ ପରିହାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜକୁ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ” କୁହନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନେ ମଞ୍ଚଠାରୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି କିମ୍ବା ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଏବଂ ପୁନରୁଥାନ ଶକ୍ତିର ଯାଗାଠାରୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି, କେଉଁଠାରେ ତାହାଙ୍କ ସହ ମସିହାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରୁଛି, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି, ସେଠାରେ କିଛି ବିଷୟ ଭୁଲୁଅଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହି ବିଷୟ ବିଷରଣ କରେ; ପୁଣି ଉପକୂଳ ରୁ ଉପକୂଳ ଠାରୁ, ପଛରୁ ପୁଣି ଆଗରୁ ଦକ୍ଷିଣର ଥଣ୍ଡା ଯୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଠାରୁ କ୍ରୀଡ଼ିତ ଦକ୍ଷିଣର ଜଙ୍ଗଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ପଠାଇଲେ, ପୁଣି ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ଏହା ଉପରୁ ସେମାନେ ପଛକୁ ଫେରିଲେ । ତାପରେ ଆନ୍ତଃମାନେ କଣ କହିପାରିବା, ଆନ୍ତଃମାନେ କଣ କରିପାରିବା? ଆନ୍ତଃମାନେ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ବାଇବଲ ଠାରୁ ପଛକୁ ଫେରୁଛୁ ଯେଉଁଠାରୁ ସେ କୁହନ୍ତି, “ଦ୍ୱାର ସଳଖ ଅଟେ ଏବଂ ପଥ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅସ୍ମ୍ଭୀ ।”

84 ସେ କହିଲେ, “ଯେପରି ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ଥିଲା, ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଆସିବାର ସମୟରେ ସେହିପରି ହେବ ।” ଶୁଣନ୍ତୁ, ଯେପରି ନୋହାଙ୍କ ସମୟରେ, ପୃଥିବୀରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ ସେହିପରି ଏହି ଦିନରେ ବସବାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ ଅତ୍ୟଧିକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଥିଲା । ସେମାନେ ଗ୍ରୀସୀୟ ପୁରାଣକୁ ଓ ପିରାମିଡ୍ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି ପୁଣି ଏହି ବିଷୟ କରନ୍ତି ତାହା ଆନ୍ତଃମାନେ ଆଜି କରିପାରିବା ନାହିଁ । ଅତ୍ୟଧିକ, ମହାନ, ଚତୁର ଲୋକ । ଏବଂ ମନେରଖନ୍ତୁ, ଆଜିର ବିଜ୍ଞାନ କୁହେ, “ଏହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଗୋଟିଏ ମିନଟ୍ ପୁର୍ବରୁ ।” ଏହା ଗୋଟିଏ ମିନଟ୍ ଘଣ୍ଟା ଶେଷ ଘଣ୍ଟା ବାଧିବା ପୁର୍ବରୁ । ଏହାପରେ ଆମେ ଭାବୁ । ମୁଁ ଆସାକରେ ତାହା—ଏକ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଏହା ବଢ଼ାଇ ଦେବ, “ଯେପରି ନୋହଙ୍କର ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ହେଲା!”

85 କେମିତି ଅନେକ ନୋହଙ୍କର ଦିନରେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥିଲେ, ସେହି ଯୁଗ ମଧ୍ୟରୁ? ଆଠ, ବହୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଆଠ ଜଣ । ସେ କହିଲେ, “ଏହା ମନଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଆସିବା ସମୟରେ ସେହିପରି ହେବ ।”

86 “ପୁଣି ଯେପରି ଏହା ସଦୋମର ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଥିଲା, ସେହିପରି ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଆଗମନ ସମୟରେ ହେବ ।” ଦଶ ହଜାର ମଧ୍ୟରୁ, ସେଠାରେ ତିନିଜଣ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଲେ ।

87 ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାପରେ ମତେ କୁହନ୍ତୁ, “ପ୍ରଚାରକ, କଣ ହେବେ ସମସ୍ତେ ହଜାର ଲୋକେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ ଆସିବେ?” ବର୍ତ୍ତମାନ, ଭାଇମାନେ, ତାହା ଅନେକ ଯୁଗଧରି କରାଯାଇ ଥିଲା ।

88 ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବି ଯଦି ବାରଜଣ ଏହି ଯୁଗରୁ ଆସିବେ । “ଦ୍ଵାର ସଳଖ ଅଟେ ପୁଣି ସକାଶ୍ଚପଥ ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅସ୍ତ୍ର ।”

89 ହଁ, ମୁଁ ମଣ୍ଡଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଜାଣେ, ସେମାନେ କଣ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମେ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ତୁମର ନାମ ଲେଖ ପୁଣି ତୁମେ ଶବ୍ଦସ୍ୟ ହେଲ ଯାଅ, ଏହା, ତୁମେ ଠିକ୍ ଅଛି ।” ସେଠାରେ ଏହି ପ୍ରକାର ଗ୍ରନ୍ଥ ନାହିଁ ଯେପରି ତାହା । ଯଦି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପାଇଲ ଏହାର ନାମ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ପୁଣି ମଣ୍ଡଳୀ ଭିତରେ ସେଠାରେ ହେବ ବିଲିୟନ ଥର ବିଲିୟନ ଥର ବିଲିୟନ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଭିତରକୁ ଯିବ । ତାପରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଆତ୍ମା ସେହିଭିତରେ ରହୁଥିବ ପୁଣି କେଉଁ ପ୍ରକାର ସର୍ତ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ଭିତରେ ରହିବ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବନ୍ତୁ ।

90 ଯେପରି ଜଣେ ମୋତେ କହୁଥିଲେ “ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାନମ୍ । ସେ- ଏବଂ- ସେ, ମୁଁ ଶୁଣିଲି ସେମାନେ ପରଭାଷା କହୁଥିଲେ ମୁଁ ଜାଣେ ସେମାନେ ଏହା ବନେଇବେ ।”

91 ତାହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ସେମାନେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବନାଇବେ । ପାଉଲ କହିଲେ, ପ୍ରଥମ କରନ୍ତି 13 ରେ, “ଯଦି ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଓ ତୁତ ମାନଙ୍କ ଭାଷାରେ କଥା କହେ, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପ୍ରେମ ନଥାଏ ତେବେ ମୁଁ କିଛି ନୁହଁ ।”

92 “ହଁ, ମୁଁ ସେହି- ଏବଂ- ସେହିତାହାଙ୍କ ସଭାରେ ଗଲି । ହଁ ସେ ଚମତ୍କାର କଲେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଗୁଡ଼ିକ । ମୁଁ ତାହାକୁ ଅକ୍ଷର ଚକଷୁ ଖଲିବାର ଦେଖିଲି ।”

93 ତଥାପି ସେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହଇପାରନ୍ତି । ସେଦିନ ଅନେକ ମୋତେ କହିବେ, ହେ ପ୍ରଭୁ ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ କି ତୁମ୍ଭନାମରେ ଭାବବାଣୀ କହିଲୁ ନାହିଁ? ପୁଣି, ତୁମ୍ଭନାମରେ କି ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଇଲୁ ନାହିଁ? ଆଉ ତୁମ୍ଭନାମରେ କି ଅନେକ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ ନାହିଁ? ସେ କହିବେ ହେ ଅଧର୍ମାଚାରୀମାନେ, ମୋ ପାଖରୁ ଦୂର ହୁଅ, ମୁଁ ତୁମକୁ କେବେ ହେଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । “ଦ୍ଵାର ସଳଖ ଅଟେ ପୁଣି ସକାଶ୍ଚପଥ ଅଟେ ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅସ୍ତ୍ର ।”

94 ମୋତେ କିଛି, ଆନୁମାନ କରି କହିବାକୁ ଦିଅ ତାହା ତୁମକୁ ଆଚମ୍ବିତ କରିବ । ମେଡ଼ିକାଲ ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁଯାଇ, ଚିକାଗୋ ସହରରେ, ଡ଼ାକ୍ତରଙ୍କ ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଅନୁଯାଇ ତାହା ସେଠାରେ 30 ହଜାର ଗର୍ଭପାତ କେବଳ ଚିକାଗୋ ସହରରେ ହୁଏ । ଡିରିଷିଦିନ ଭିତରେ, ସେହି ପ୍ରକାର ଡ଼ାକ୍ତର ଅଛନ୍ତି । କେତେ ପ୍ରକାରର ଏଗୁଡ଼ିକ ଛୋଟ ଛୋଟ ବଟିକା ପୁଣି ଜିନିଷ ସେମାନେ ନିଅନ୍ତି, ଗର୍ଭପାତ ବିଷୟର ପାଇଁ?

95 ପରିସଂସ୍ଥାନ ଦେଖାଏ, ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ତାହା ସେଠାରେ ଅନେକ ଅବୈଧ ପିଲା ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ତାପରେ ସେଠାରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପବିତ୍ର ବିବାହ ବନ୍ଧନ ହେଉଅଛି । ଆପଣ ଯାଣିଛନ୍ତି କି ବାଇବଲ କହେ ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣୀ 14:2, ଯାହା “ଯାହା ଜାରୟ ସନ୍ତାନ, ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାପାଇଁ ଯାହା ଚାଲିଷ ବର୍ଷ ନେଇଯାଏ?” ସେମାନଙ୍କ ପିଲାର ପିଲାମାନେ, ପିଲାର ପିଲାମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଛିଡ଼ାହେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ଚାଲିଷ ବର୍ଷ ଧରି, ଦସ ଯୁଗ ଚାଲିଷ ବର୍ଷର ଗୋଟିଏ ଯୁଗ । ତାହାଙ୍କର ଅଜାର, ଅଜାର, ଅଜାର ଜେଯେବାପା ଜଣେ ଜାରୟ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ସେ ଏହି ବିଷୟ ବାହାରେ ଅଛନ୍ତି! ବର୍ତ୍ତମାନ କଣ? ମୋତେ ଦେଖନ୍ତୁ ଏହା କେଉଁଠାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଇଥିଲା ।

96 ଆମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ଶ୍ରେଣୀର ଆସୁ? ଏବଂ ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବୈଧ, କାରଣ ବେଷ୍ୟାରୁ ପୁଣି ପାପିନି ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣେ ମଣିଷ ଭଳି ରାସ୍ତା ଉପରେ ସଜାଇ ହୋଇଛି; ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅସକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ, ସିଗାରେଟ ଟାଣିବା ଲୋକ, ନିଷା, ମଦ ପିଇବା ଲୋକ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କୁହନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହିପ୍ରକାର ବେଷ୍ୟା ପ୍ରକୃତି ଲୋକଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି । ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ । ତାପରେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କୁହନ୍ତି? ବିନା ବିସ୍ମୟରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସ୍ଵୀର ସଲଖ ଅଟେ, ପୁଣି ସକାର୍ଣ୍ଣ ପଥ ଅଟେ ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅଛନ୍ତି ।”

97 ସେମାନେ ନିଜକୁ ନମ୍ବକଲେନାହିଁ । ସେମାନେ ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି । ଦେଖନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ପାପ କରିଥିବା ତାହା କୁହାଯାଇ ଥିଲା, ତତ୍ପରେ ସେ ଅନୁତାପ କଲେ ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହାପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଭଲପାଇଲେ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ବିଷୟରେ କୁହ । ସେମାନେ କହିବେ “ମୁଁ କେବେହେଲେ ଅନ୍ଧକାର ରାସ୍ତାକୁ ପୁନର୍ବାର ଯାଆନ୍ତି ।” କାହିଁକି? ସେମାନେ ଅନେକ ଯାଗାଗୁଡ଼ିକକୁ ଯିବାକୁ ପାଇଲେ, ସେମାନେ ସେହିଗୁଡ଼ିକର ଅବୈଧ ଗର୍ଭକୁ ଯାଇପାରିବେ ତାହା ସେଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ରଖିବ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ସମୟ ଯାହା ପାଳକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦଉ ସମସ୍ତ ସଜ୍ଜା ଗ୍ରହଣ କର ପୁଣି ପାଲିସ୍ନ କରି ସୁସମାଚାରର ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରଚାର କର । ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନମ୍ବ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

98 ସେଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ମାନବିକତା ନାହିଁ । ସେମାନେ କହିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, “ମୁଁ ଜଣେ ମେଥଡିଷ୍ଟ, ମୁଁ ଜଣେ ବାପ୍ଟିଷ୍ଟ, ମୁଁ ଜଣେ ପେଣ୍ଡିକସ୍, ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହା [ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାନମତାର ଆଙ୍କୁଠି ଦେଖାଉଛନ୍ତି] ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନୁହେଁ ।

99 ମୁଁ ଅନ୍ୟଭାଷାରେ କଥାକୁହେ, ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ପ୍ରକାଶ କରେ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ସେହି ଉପରେ ଦେଉ । ଯେତେବେଳେ ତାହା ଗୋଟେ ଅଧିକତାର ଅକ୍ଷୟ ବିଷୟ ତାହା ସେମାନେ କରିବେ । ନିଶ୍ଚିତା ବର୍ଷା ଯେପରି ଧାର୍ମିକ ପୁଣି ଅଧାର୍ମିକ ଉପରେ ସମାନ ଭାବରେ ପଡ଼େ । ପାଣି ଯେପରି ଶସ୍ୟ ଉପରେ ପୁଣି ଅଗାଡ଼ି ଉପରେ ସମାନ ଭାବରେ ପଡ଼େ, ରୋଏ । ସେହି ବର୍ଷା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପରେ ସମାନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପଡ଼େ । ତଥାପି ତାହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ... ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତି ଅଲଗା ପ୍ରକାରର ହେବ, ଭିତର ପୁଣି ବହାର ଠାରୁ । ବାହ୍ୟ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିବା କିମ୍ବା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ନୁହେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର ଆତ୍ମାକୁ ଜୀବିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ଲୋକକୁ ଏକ ନୁତନ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତାହା ତାହାର ହୃଦୟକୁ ନମ୍ନ କରେ କିମ୍ବା ତାହାର ହୃଦୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଛରେ ରୁହେ ।

100 ତୁମେ କୁହ, “ପ୍ରଚାରକ, ତୁମେ ମୋତେ କହିବାକୁ ଚାହେ, ତୁମେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକ ମଧ୍ୟରୁ ବାରଜଣ ପୁଣି ଚାରି ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୃଥିବୀର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ସନ୍ଦେହ କରୁଛ?” ମୁଁ ସନ୍ଦେହ କରେ ଯଦି ସେଠାରେ ବାରଜଣ ରହିବେ, ତାହା ଉର୍ଦ୍ଧାନ୍ତି କରଣ କରିବ । ଏହା ଭାବନ୍ତୁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି ଯାହା ଯାହା ଏହାର ସୁସମାଚାରରେ କହିଲେ । ଏହା ଭାବନ୍ତୁ ।

101 ଏହାର ମୂଳ କାରଣ କଣ? କାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୈତିକତା ଭରିଗଲା, ଅବୈଧ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କଲା । ଦେଖୁଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ କିଛି ଘଣ୍ଟା ଛିଡ଼ା ହଇପାରିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟ ରଖିବି, ପୁଣି ତାହା ତୁମେ ଦେଖିପାରିବ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଦୁର୍ନିତି ପ୍ରବଣରେ ବାସ କରୁଅଛୁ, ନିନ୍ଦନୀୟ, ସଡ଼ା ହେଇଥିବା ଅଛନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଯୁଗରେ । ବ୍ୟସ୍ତନାହିଁ ସେମାନେ ଚିହ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ, ବ୍ୟସ୍ତନାହିଁ ସେମାନେ ସୁସମାଚାର ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ କଠର କରାଯାଇଅଛି, ତଥାପି ଯେପରି କେବଳ ଧାର୍ମିକ ପୁଣି ନୈଷ୍ଠିକ ।

102 ଯାହା ତାହା କହିନ ଥିଲେ, “ଆତ୍ମା ସୁତାଇ କୁହନ୍ତି । ଶେଷଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୁଆ ହେବେ, ଉଚ୍ଚ ମନବୃତ୍ତର, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ସୁଖକୁ ଭଲ ପାଇବେ, ଯୁଦ୍ଧ ଭାଙ୍ଗକ, ଅସଂଯମୀ, ହିଂସ୍ର, ସେଗୁଡ଼ିକକୁ ଦୃଶା କରିବେ ଯାହା ଭଲ, ଏକ ଧାର୍ମିକର ରୂପ ରଖିବାକୁ?” ଦେଖ? ଓଃ, ତୁମେ ଚିହ୍ନାର କରିପାରିବ, ନିଶ୍ଚିତ । ତୁମେ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କହି ପାରିବ, ନିଶ୍ଚିତ । କିନ୍ତୁ ତାହା ନୁହେଁ ଯାହା ଆମ୍ଭେମାନେ କହୁଥିବା ବିଷୟ ।

103 ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କହିବ, “ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାଣୀମ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ଚିହ୍ନ କଣ ଅଟେ? କିଏ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ? ତୁମେ ପାଇବ ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାଣୀମ? ମୁଁ ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ଯେ ମୁଁ ଅଛି । ମୁଁ ମୋର ଜୀବନକୁ ତୁଳନା କରୁଅଛି, ପ୍ରତିଦିନ, ବାକ୍ୟ ସହିତ । ଯଦି ଏହା ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ପକ୍ଷ କରିବ ନାହିଁ ତାହା ହେଲେ ସେଠାରେ କିଛି ଚୂଚିଅଛି, ମୋତେ ପଛକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ପୁଣି ଠିକ୍ କରିବାକୁ ହେବ ।

104 “ଠିକ୍ ଅଛି”, ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାନ୍ୟମାନ କହେ, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟ ଭାଷା କୁହନ୍ତି, ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ, ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଛନ୍ତି? ନାହିଁ ସାର୍! ବାସ୍ତବିକ ନୁହେଁ । ମୁଁ ସୁଣିଅଛି ଡାହାଣି ଗୁଡ଼ିକ ପୁଣି ଜାତୁକରମାନେ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କୁହନ୍ତି । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅର୍ଥହୀନ ମୁଁ ଦେଖିଅଛି ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କଥା କୁହନ୍ତି ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଲୋକର ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ବାସ କରନ୍ତି । ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କଥା କୁହନ୍ତି ପୁଣି ଉପରକୁ ଚଳନ୍ତୁ ଡିଅନ୍ତି ପୁଣି ଘର ଜଳୁଥିବା ଭଳି ଚିତ୍କାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ବାହାରକୁ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଖରାପ ମତକୁ ଚାଣନ୍ତି, ପୁଣି ଚରି କରନ୍ତି, ମିଛ କୁହନ୍ତି, ପୁଣି ସବୁକିଛି । କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ତୁମେ ଏହା ଆସା କରୁଅଛ? ନାହିଁ ସାର୍ ।

105 ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟ ହେବାକୁ, ମଣ୍ଡଳୀର ଡିକନମାନେ, ଯେମିତି ଧାର୍ମିକ ହଇପାରନ୍ତି । କାହିଁକି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭାରୁଛ ସେମାନେ ରବିବାର ଦିନ ଗ୍ୟାସ କିଣୁଥିଲେ? ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭାବନା ଦିନ କିଛି କରନ୍ତୁ ଯାହା ଖରାପ ପୁଣି ପଡ଼ିଥିବା ଓ ନୀତ । ସଦାପ୍ରଭୁ ହୃଦୟରେ ରୁହନ୍ତି, ବାହ୍ୟରେ ନୁହଁ, କିଛି ବିଷୟ ଏହା ହୃଦୟକୁ ଆସେ ।

106 “ଦ୍ଵାର ସଲଖ ଅଟେ ଓ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅଛ”, ଯେପରି ଏହା ନୋହୁକ୍ ସମୟରେ ଥିଲା, ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକରୁ ମାତ୍ର ଆଠ ଜଣ ବାହାରିଥିଲେ ଯେପରି ଏହା ସୋଦମର ସମୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକଠାରୁ ମାତ୍ର ତିନି ଜଣ, ସେହି ପ୍ରକାରେ ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଆସିବାର ଦିନରେ ହେବ ।

107 ପୁଣି ତୁମେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବାର ଦେଖ ଯାହା ଆତ୍ମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ । ତୁମେ ଦେଖ କେମିତି ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପନାକ, ଲୋକମାନେ, ସେ ସେଠାରୁ ବାହାରିବେ ପୁଣି ଶୟତାନ ଚତୁର ପ୍ରଚାରକଙ୍କୁ ସମୁଖରେ ଛିଡ଼ା କରିବେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଏହା ସହିତ ସପୃକ୍ତ ରହିବେ ।

108 ଗୋଟିଏ ଦିନ ଜଣେ ଲୋକ କହିଲେ, “ମୁଁ ମୋ ମଞ୍ଚରେ ତୁମକୁ ଆଣିବାର ନଥିଲା ତୁମେ ମୋର ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ବାୟା କରିଦେବ ।” ନା, ସେମାନେ ପୁର୍ବରୁ ସେହି ପଥରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଠିକ୍ ମନକୁ ଆଣିଦେବ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଏହି ପୋଷାକ ପୁଣି ଜିନିଷ ସେଠାରୁ ନପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ । ଠିକ୍ ଅଛି ପୁଣି କେହି ଜଣେ ଏହା କରିବାକୁ ହେବ ।

109 ମୁଁ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କହିଲି, “ମୁଁ କଣ ନିଜକୁ ପାଗଳାମି କରୁଛି? ମୁଁ ଉନ୍ନତ କି? କିମ୍ପା ମୋ ସହିତ କଣ ବିଷୟ ଅଛି?” କିଛି ବିଷୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରରେ ଧରିପାରିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ଏହା କହିବାକୁ ଚାହେଁ, ମୁଁ ଭୟ କରେନାହିଁ କିଏ କଣ କହିବ ।

110 କହିଲେ, ତୁମେ ତୁମର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଯାଉଛ । ଠିକ୍ ଅଛି, ଯେଉଁ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ସୁସମାଚାରକୁ ବନ୍ଦ କର, ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ଦିଅ ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ସାହାସରେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଦିଅ ଯାହା ପାଇଁ ସତ୍ୟ ପୁଣି ଏହି ବିଷୟ ସତ୍ୟ କହିବୁ! ଏହା ଏକ ପାପ ଅଟେ, ଏକ ଅପମାନ!!!

111 ଯୀଶୁ କହିଲେ, ସ୍ତ୍ରୀର ସଲଖ ଅଟେ ପୁଣି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ ଅଟେ । ପୁଣି ତୁମେ ଯାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭାବେ, ପଣି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମେଥଡ଼ିଷ୍ଟ, ବାପଟିଷ୍ଟ, ପ୍ରେସ ବଚାରିୟାନ, ପେଣ୍ଟିକଣ୍ଟାଲକୁ ଯାଉଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟେ ଦିନ ବକାମି ହେଇଯିବ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଅନେକ ଆସିବେ ପୁଣି ରାଜ୍ୟରେ ବସିବେ କହିବେ ମୁଁ ସେଠାରେ ରହିବା ଦରକାର ।” ସେ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟର ପିଲାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେବେ । ସେଠାରେ କ୍ରନ୍ଦନ ହେବେ, ପୁଣି ବିଳାପ ହେବ ଏବଂ ଦାନ୍ତ କିଢ଼ିମିଢ଼ି ହେବ ।” ଏହି ସକାଳରେ ଏହାର ଦ୍ରବ୍ୟ ତାଲିକା ନେବା ଉଚିତ୍ ହେବ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ । ସେଠାରେ ହଜାର ହଜାର ସହ ସହ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କୁ ସ୍ୱିକାର କରିବେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ବିଶ୍ୱାସନୀୟ କରିବେ, ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ନଥିବ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ ।

“କେତେ ଜଣ ପ୍ରବେଶ କରିବେ?”

112 ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ କେତେଜଣ ଯିବେ । କେବଳ ଗୋଟେ ବିଷୟ “ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କର । ତାହା ଏହା ଅଟେ । ସେ ବିଚାର କର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ମୋତେ ଜଣେ ଯିବାକୁ ଦିଅ ।”

113 ତୁମେ କୁହ, “ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାନ୍ୟ, ତୁମେ କେଉଁପ୍ରକାର କହି ପାରିବ ତାହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ?

114 ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୋତେ କହିବାକୁ ଦିଅ କଣ ବାକ୍ୟ କୁହେ । ନିଶ୍ଚିତ ତୁମେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର । ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କଥା କହିଲେ । ସେ ଗୋଟିଏ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଆଗକୁ—ଆଗକୁ, ପ୍ରଥମେ । ଏବଂ ସେ କହିଲେ, “ସହର ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେଇ ଯାଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କପାଳରେ ଏକଟିହ୍ନ କର । ସେମାନଙ୍କର ତାହା ଦୀର୍ଘନିଶ୍ୱାସ ପୁଣି ଘୃଣାର ପାଇକାନ୍ଦିବେ, ସେ ବିଷୟକୁ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ।

115 ଘୃଣା କଣ ଅଟେ? ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ତାହାହେବ ଯାହା ଏକ ପୁରୁଷକୁ ଅଧିକାର ପୋଷାକ କରି ପିନ୍ଧିବ । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ କରିଦିଏ । ତୁମେକେବେହେଲେ ପାଖା ପାଖି ପାଇଲେ ଯେଉଁଠାରେ କିଛି ବିଷୟ ଘୃଣ୍ୟ ଅଟେ? ଏହା ତୁମକୁ କେମିତି ଦୁର୍ବଳ କରୁଛି । ତୁମେ ଏହା ଛିଡ଼ା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ତାର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧେ ଜଣେ ପୁରୁଷକୁ ତାର ଅଧିକାର ପାଇଁ, ସେହି ପ୍ରକାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି: ତୁମେ ସଜିତ ଦଳରେ ଗାଇ ପରିବ, ତୁମେ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବ, କିମ୍ବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ କରିପାରିବ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଦୋଷାରପ ହଇଅଛ । ତାହା ପ୍ରକୃତରେ କଣ ବାକ୍ୟ କହେ । ଏକ ଘୃଣା! ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେହିସବୁ ଧରିବେ, ସେଥିର ଅଶଂ ହେବେ ।

116 ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରନ୍ତୁ ସେହି ବିରୁଧରେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ । ଯଦି ତୁମ ନିଜକୁ ଛିଡ଼ା ହେବକୁ ହେବ, ସେଠାରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ତୁମେ ହସ୍ତରେ ଧର । ଏହା କେବେହେଲେ ହରାଇବ ନାହିଁ ।

117 ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦିନକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ, ଯେଉଁଠାରେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବେ । ପୁଣି ଦୁତ ପୁଃନର୍ବାର ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କଲେ । ଯେଫର୍ସନଭିଲେରେ ଜଣେ ଲୋକଙ୍କୁ ମୋତେ ଦିଅ, ଯଦି ତୁମେ ଯାଣିହାକୁ ଚାହଁ ଯେ ଏହା କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି, ଆମ ସହରରେ ମୋତେ ଜଣାକୁ ଦିଅ ଯେ ବଡ଼ ନିଶ୍ଚାସି ପୁଣି କାନ୍ଦନ୍ତି, ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ପୁଣି ବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ, ଏବଂ ଘୃଣ୍ୟ ବିଷୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଯାହା ସହରରେ ଘଟିଥିଲା । ତୁମେ ତୁମର ହାତ ଉଠାଇ ପାରିବ ଏବଂ ଏହା ଯଶଙ୍କ ଉପରେ ପକାଇବ? ତାହାହେଲେ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ନିଅ, “ଦ୍ଵାର ସଙ୍କଳ୍ପ ଅଟେ ଏବଂ ଏକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ ପୁଣି ଜୀବନକୁ ଘେନିଯାଏ ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅସ୍ଥ ।” ତାହାହିଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଯାହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

118 ଅହଃ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖାଇ ପାରିବି ଅନେକ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖାଇବି ଅନେକ ସଂଜ୍ଠିତ ଦଳରେ ଗିଡ଼ି ଗାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଦେଖାଇ ପାରିବି ଅନେକ ଯେଉଁମାନେ ସମାଜର ମୁଖ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖାଇ ପାରିବି ଅନେକ ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ତର କରନ୍ତି, ଅନେକ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କଥା କୁହନ୍ତି; ଅନେକ ଯେଉଁମାନେ ସୁସମାଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

119 କିନ୍ତୁ, ମୋତେ ଜଣକୁ ଦେଖାନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ନିମ୍ନ ଚେତୁରୁ ନିଆର ପାପରେ କଷ୍ଟ ପାଉଛନ୍ତି । ଦେଖନ୍ତୁ ମୋତେ ଜଣେ ପ୍ରଚାରକ ଯେ ଆଜି ଛିଡ଼ା ହେବେ ପୁଣି ସମ୍ଭାବନା ଦାନକୁ ଦୋଷଦେବ । ମୋତେ ଦେଖନ୍ତୁ ଜଣେ ପ୍ରଚାରକ ଯେ ଛିଡ଼ା ହେବ ପୁଣି ସେ ବିଷୟ କହିବ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାବନା ପାଇଁ ଦକ୍ଷାପ କରନ୍ତି । ସେ ଭଲ ନ ଥାନ୍ତି, ସେ ବାହାର କରାଯିବେ, ତାହା ତାର ଖାଦ୍ୟ ଚିକେଟ୍ ।

120 ନା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ବିଲିଗ୍ରାହାମ ଜାକମୁରେ କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ କେମିତି ମୋର ସଭାକାର୍ଯ୍ୟ ଛିଡ଼ା ହେଉଛି, କହିଲେ । “ସେ ଜଣେ ବାପଟିଷ୍ଟୁ ନୁହନ୍ତି, କି ସେ ମେଥଡିଷ୍ଟୁ ରୁ ମଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି କିମ୍ବା ପେଷ୍ଟେକ୍ୟୁଲ ।” କହିଲେ “ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ବିପକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି ।” ନିଶ୍ଚିତ ମୁଁ କହୁନାହିଁ ଯେ... ମୁଁ ଯେଉଁ କାରଣକୁ କହିଲେ, ମୁଁ କହିପାରିବି ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ । ମୁଁ ଏହା କହେ ମୋର ନୀଜ ମଣ୍ଡଳୀକୁ । ମୁଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଅଛି କାରଣ ମୋ ଉପରେ ଚେଷ୍ଟାର ସମୟ ଅଛି ।

121 ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, “ଯଦି ଆପଣ ଆସନ୍ତି, ଏହା ଠିକ୍ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେହି ବିଷୟରେ କିଛି କୁହନାହିଁ ।” ତୁମେ କେବଳ ତୁମର ବିଶ୍ଵାସ ଠିକ୍ ଭାବେ ରଖିପାରିବ ।

122 ମୁଁ ପ୍ରଚାର କରେ ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ କହିଲେ । ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆଠଜଣ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ଯିବେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନ ମୁଁ

ଦକ୍ଷାପର କଥା କହିବାକୁ ଚାହେ ନାହିଁ ମୁଁ ସମାଧାନ କଲି କାରଣ କିଛି ଧର୍ମଗତ କିମ୍ବା କିଛି ମଣ୍ଡଳୀର ନୀୟମ କିମ୍ବା କିଛି ସଂସ୍ଥା । ମୁଁ ସତ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରୁଅଛି ।

123 ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ କାହିଁକି କରୁନାହିଁ, କାହିଁକି ତୁମର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ନୁହଁ, ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାଣ୍ୟମ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ଭଲ, କାହିଁକି ଏହା ଝାଡୁ କରୁନାହିଁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ବାହାରେ ଅନ୍ୟମାନେ କରୁଛନ୍ତି?”

124 ତାହା ସେଠାରେ ଏହା ଠିକ୍ ଅଛି । ସେତିକି ! ! ମୁଁ ସହର ଭିତରକୁ ଯାଏ, ତୁମେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆସେମ୍ବ୍ଲି ଅଫ୍ ଗୋଡ଼ ମୋ ସହିତ ସହଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି? ନା, କଣ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଥର ଜଣକୁ ପାଇଥିଲି ବଧେ । ତୁମେ ଭାବ ମେଥଡିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ? ଚେଷ୍ଟାକର ପୁଣି ବାହାର କର । ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ମୋର ପରିଚାଳକ ହେବ । ଯଦି ତୁମେ ଭିତରକୁ ଯିବ, ତୁମେ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଯିବ । ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ ।

125 ଅହଃ ଅବଶ୍ୟ, ସେମାନେ ତୁମକୁ ସେଠାରେ ପାଇବେ, ନିଶ୍ଚିତ, ତୁମକୁ ସେଠାକୁ ନେବେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଯାଗାକୁ ଏବଂ ଚେଷ୍ଟାକରି ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ସହିତ କେବେହେଲେ ସଙ୍ଗତି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କରିପାରିବ ନାହିଁ ସେହିପରି । ପୁଣି ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ, କହିବ “ଅହଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାଣ୍ୟମ ଏକ ପ୍ରକାରର କେବଳ ଅଳ୍ପ ବିଷୟ ଦୁରରେ, ତୁମେ ଯାଣ । ସେ...

126 ଯଦି ମୁଁ ମସ୍ତିକର ଦୁରରେ ଅଛି, ତାହାହେଲେ ବାଇବଲର ଶିକ୍ଷର ଦୁରରେ । ତାହା ହିଁ ବାଇବଲ କୁହେଁ । ହେଁ ସାର୍ । ପ୍ରହାର ।

127 ଯାଶୁ କହିଲେ, “କାହିଁକି ମୋତେ ବାଲ୍‌ଜିରୁଲ ଡାକୁଅଛ?” ତୁମେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲ, ତାର ବିଚାର ଶୀଳତାର ଚିହ୍ନ । ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ଦିନକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲ । ଦକ୍ଷିଣର ରାଣି ପୃଥିବୀର ପ୍ରାକ୍ତରରୁ ଆସିଲେ, ସେହି ଉପହାର ଦେଖିବାକୁ ପୁଣି ସେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହା ଦେଖିଲେ । ଏବଂ ତୁମେ ଶୋଯାଇଛ ପୁଣି ଏହା ପ୍ରତିଦିନ ଦେଖିଛ ପୁଣି ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ।

128 ପୁଣି ତାର ନିଜଭାଇ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେନାହିଁ । କହିଲେ, “ତୁମେ ଭୋଜକୁ ଯାଅ,” ସେ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଏ ନାହିଁ ।” ସେ ଅନ୍ୟରାସ୍ତାରେ ଗଲେ କାରଣ ତାହାର ନିଜଭାଇ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେନାହିଁ । ତାହା ସଠିକ୍ ଅଟେ । “ହୀର ସକଳ ପୁଣି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ ପୁଣି ତାହାର ସମ୍ମାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅଳ୍ପ ।”

129 ଯେତେବେଳେ ଏହା ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସେ, ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ, ସେହିସମୟରେ ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଥିଲେ? ଜଣେ ନାରୀ ପୁଣି ଜଣେ ପୁରୁଷ କୃଷ ହୀରା ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଛିଡ଼ାହେଲେ, ଯୋହନ ଓ ମେରୀ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାକି ସମସ୍ତେ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ।

130 ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବା ଅଟେ । ଏହା ସମୟ ଅଟେ । ଏହା ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଅଟେ ଯେତେବେଳେ ମସିହୋ ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହା

ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ତାହାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଅଛି । ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି “ପବିତ୍ର ବାଧାଦେବା, ବୋକା, ପାଗଳ,” ଅହଃ, ତାହା ସେହି ପ୍ରକାର । କିନ୍ତୁ ସମୟ ଏଠାରେ ଅଛି ।

131 ସେଠାରେ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ମହାନ ଦୁଃଖ ଦାୟକ ବିଚାରରେ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଅଛି ।

132 ଅହଃ, ଜଣେ ଜୋତାପିନ୍ଧାଳି, ସେ ଜାଣେ ସେ ବିଚାରରେ କୁଆଡ଼େ ଯିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ମଦ ପିଆଳି ଜାଣେ ସେ କୁଆଡ଼େ ଯିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଜଣେ ବେଷ୍ୟା ଜାଣେ ସେ କେଉଁଠାରେ ଛିଡ଼ା ହେବ । ଯେପରି କୁଆଡ଼ି ଜାଣେ କେଉଁଠାରେ ଛିଡ଼ା ହେବ । ଯେପରି ମଦୁଆ ଜାଣେ କେଉଁଠାରେ ସେ ଛିଡ଼ା ହେବ । ସେ ନିରାଶ ହେବନାହିଁ ।

133 କିନ୍ତୁ ନିରାସ ଯେଉଁଠାରେ ହେବ, ଯେଉଁମାନେ ଭାବନ୍ତି ସେମାନେ ଠିକ୍ କରୁଥିଲେ । ତାହା ହିଁ ନିରାଶ ଅଟେ । “ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଉଠନ୍ତି, କହିଲେ, ‘ନିଶ୍ଚୟ, ଆତ୍ମେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଛୁଟ ଛଡ଼ାଉ । ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରଚାରକ । ଆତ୍ମେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଟୁ । ଆତ୍ମେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ । ଅହଃ ଆମେ ପ୍ରଚାର କଲୁ! କାହିଁକି, ମୁଁ ଆସୁଅଛି ଏକ—ମୁଁ ମଣ୍ଡଳୀର ଯତ୍ନକରୀ ଆସୁଅଛି । ମୁଁ ବିଷୟ ହେଲଅଛି । ମୁଁ ଏହା ହେଲଅଛି ।’ ମୋଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବ, ତୁମେ ଅଧର୍ମାଚାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ମୁଁ ତୁମକୁ କେବେହେଲେ ଯାଣିନାହିଁ ।” ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ । ତାହା ନିରାଶ ଦାୟକ ଅଟେ । ସେ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କର ପିଲାମାନେ ଆସିବେ ପୁଣି ରାଜ୍ୟରେ ରଖାଯିବ, କହିଲେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ରାୟ ମିଳିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରର ଅନ୍ଧକାରରେ କାଡ଼ିଆଣିବାକୁ, ଯେଉଁଠାରେ କ୍ରନ୍ଦନ ପୁଣି ବିଳାପ ଏବଂ ଦାନ୍ତର କିଡ଼ିମିଡ଼ି ।” “ହୀର ସଙ୍କଳ୍ପ, ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ ତାହା ଜୀବନ ପାଖକୁ ନେଇଯାଏ, ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅଳ୍ପ ।”

134 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ, ମୋର ପ୍ରିୟଜନ, ଏହି ସକାଳରେ, ଏହାକୁ ଶୁଣନ୍ତୁ । ମୁଁ କେବେହେଲେ ଏହା ଗଢ଼ିନାହିଁ । ମୁଁ ଏହା କହିବା ପାଇଁ ଦାୟୀତ୍ୱବାନ ଅଟେ । ତାହା ସବୁକିଛି ମୋର ଦାୟତ୍ୱ ଅଟେ । ଯଦି ମୁଁ କେବେହେଲେ, ମୋ ଜୀବନରେ ଅନ୍ୟ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରେନାହିଁ, ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ; ସେଠାରେ କେବଳ ଅଳ୍ପ ଲୋକେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ । ତାହା ଟିକେ ଭାବନ୍ତୁ । କେବଳ ବହୁତ ଅଳ୍ପ । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଇପାରି ।

135 “ସେମାନେ କିଏ ଅଟନ୍ତି; ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାଣମ?” ମୁଁ ଜାଣେନାହିଁ । କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଆମେ କାର୍ଯ୍ୟକରୁ ଆମର ନୀଜ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଭୟ ପୁଣି ଡରର ସହିତ ।

136 କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସହିତ ଲାଗି ରହିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ତୁମର ହୃଦୟ କେବଳ ବାଜବଳ ସହିତ ଚାଲୁନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ସେଠାରେ କିଛି ଭୁଲ୍ ଅଛି, ସେଠାରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ଅଛି । ଯାହାହିଁ ହେଉ ତୁମର ମଣ୍ଡଳୀ କଣ କୁହେ, ତୁମେ ତାହାଦେଇ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ କଣ ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ଏହା ପୁସ୍ତକ ଅଟେ ତୁମଠାରୁ ବିଚାର ହେବ, ଏକ ବାଇବଲ । ଏହା ସହିତ ରୁହନ୍ତୁ ।

137 'ଅହଃ' ତୁମେ କୁହ, "ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇଛି ।" ତାହା ଠିକ୍ ତାହା ବାଇବଲ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି ଜୀବନ ଏହା ଅନୁଶରଣ ନକରେ ଏହା ତୁମକୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ କରିବା ଠିକ୍ ସମୟ ନୁହେଁ ।

138 ତୁମେ କୁହ, "ଭଲ ମୁଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ।" ତାହା ଭଲ, ତାହା ହିଁ ତୁମକୁ କରିନେବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଜୀବନ ସେଠାରେ ନାହିଁ ।

139 ମନେରଖନ୍ତୁ, ଅଗାଡ଼ି ସମାନ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରେ ଯାହା ଗହମ ପଡ଼ିଥିବା ଯାଗାରେ ଏହାକୁ ବତାଇବାକୁ ଅଗାଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ପୁରୁଣା ଛୋଟ ଅଗାଡ଼ି ସେଠାରେ ଛିଡ଼ା ହୁଏ ପୁଣି ଯେପରି ଗହମ ଖୁସିହୁଏ ସେପରି ଖୁସିହୁଏ । ତାହା ଠିକ୍ ସମାନ ଜୀବନ ଦ୍ଵାରା ବଞ୍ଚନ୍ତୁ । ପୁଣି ଜଣେ ପାପି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ପାରିବ, ବିଜୟ ଘସଣା କରିବେ, ପୁଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଭଳି ବଞ୍ଚେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେଠାରେ କିଛି ଭିନ୍ନ ହୃଦୟ ଭିତରେ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେବାହାର ହେଇଥିବା ମନ୍ଦ ଶକ୍ତି ସମାନ ହେଇ ପାରିବ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ । ସେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଚାରକମାନେ କରିବା ଭଳି । ତାହା ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ କଣ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ବାଇବେଲ ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । ହିଁ ସାର । ଯଦି ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଓ ଦୂତମାନଙ୍କ ଭାଷାରେ କଥା କୁହେ, ଯଦି ମୁଁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୋହର ସର୍ବସ୍ଵ ବିତରଣ କରେ, ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ଶରୀରକୁ ଦସ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କରେ, ମୋହର ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି ପର୍ବତକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିବାକୁ, ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ କରେ । ମୁଁ ତହାଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରଚାର କରେ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଭୂତ ଛଡ଼ାଏ, "ସେ କହିଲେ ମୁଁ କିଛି ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସେ ଏହା କରିପାରିବେ ପୁଣି କିଛି ନୁହେଁ । ଯୋଜନା କର ?

140 ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ କରିବାକୁ ହେବ, ତୁମର ହୃଦୟଠାରୁ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଭଳି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସଳଖ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର । କାରଣ ସର୍ବନାସକୁ ଘେନିଯିବା ଦ୍ଵାର ଓସାର ଓ ପଥ ପ୍ରଶସ୍ତ, ହଜାର ହଜାର ଏହି ଯୁଗର ବିଶ୍ଵାସି ସେଠାକୁ ଯିବେ । କାରଣ ଦ୍ଵାର ସଳଖ ଓ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ, କେବଳ ତୁମେ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ

141 "ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ଵାର ଜୀବନ ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଏ, ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅଳ୍ପ ।" ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ଆତ୍ମର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ । ମୋର! ସେ କଣ କରୁଥିଲା? ସେଠାରେ ଛିଡ଼ାହେଇ, ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାରେ ସୁସ୍ଥଦର୍ଶି ହେଇ ।

142 ପୁଣି ସେ କହିଲେ, "ସେ ଜଣେ ବେଲ୍‌ଜିକୁଲ । ଠିକ୍, ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ହେବେ? ସେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି! କେଉଁଠିଆରୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆସିଅଛି?" ସେମାନେ ନିଜ ସହରରେ କହିଲେ ।

143 ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଏହି ସହରକୁ ଯିବ, ଏହା ଏମିତି ଲାଗେ ଯେପରି... ମୁଁ କହୁନାହିଁ ଏହି ତୁମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିଛି ଧ୍ୟାନ ନଦେବା ଭଳି: ତୁମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଲୋକ, ତୁମେ ମୋତେ ଭଲ ପାଅ । ତୁମେ ଏହି ସହରକୁ ଯାଉଅଛ ପୁଣି ଏହା ଏମିତି ଲାଗେ ଶୟତାନର ଶକ୍ତି ତୁମକୁ ଧକାମାରି ନେଉଛି । ଏହା ବିନାଶକ ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ଏହା ବିନାଶର ସହର ଅଟେ ।

144 କଣ ବିଲିଗ୍ରାହମ କହିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଲୁଇସଭିଲରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ? ସେ କହିଲେ ତାହା “ଏକ ସୟତାନର ଶକ୍ତିରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଯାଗା ଅଟେ” ସେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନରେ କେବେ ହେଲେ ଦେଖିନ ଥିବେ । ଏହି ଯାଗାକୁ କାଗଜରେ ଲେଖିଲେ, କହିଲେ, ତୁମେ ଶୟତାନର ଦମନ କରିବା କେବଳ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ।

145 ମୁଁ ଏହାର ମାର୍ଗ ଅନୁଭବ କରିଅଛି । କାହିକି? ଏହା ମୋର ନିଜ ଘର ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଲେ, ସେ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କହିଲେ ସେ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ । କହିଲେ ଏକ ଭାବବାଦୀ ସନ୍ତାନୀତ ହୁଏନାହିଁ, ଜଣେ ପ୍ରଚାରକ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ତାହାଙ୍କର ନିଜର—ତାହାଙ୍କର ନିଜ ଦେଶରେ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଦେଖ? ତୁମେ ଏହାର ସହାୟ୍ୟ କରିବନାହିଁ, ତେଣୁ ବାକ୍ୟ କୁହେ ଦେଖ?

146 ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସହରକୁ ଯାଅ! ପୁଣି ମୋତେ କହିବ ନାହିଁ ମୁଁ ଯାଣିନଥିଲି । ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲି ତାହା ମୋର ହସ୍ତକୁ ହଲାଇ ପୁଣି କୁହେ, “ଅହଃ ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାଣମ ମୁଁ ତୁମକୁ ଭଲପାଏ” ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣ ତାହା ମିଛ ଅଟେ । ତୁମେ ଜାଣ ଏହା ମିଛ ଅଟେ । ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ—ବିଚାର ଶୀଳତା ହୃଦୟରେ କହିପାରିବେ । କାହିକି ସେ ମୋତେ ତାହା କହିପାରିବେ ନାହିଁ?

147 ନିଶ୍ଚିତ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହର ପାଖାପାଖି ମଧ୍ୟରୁ! ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଦେଖନ୍ତି, କୁହନ୍ତି “ଠିକ୍ ଅଛି ତୁମେ ଜାଣ ମୁଁ ଦେଖିଲେ କୁଆଡ଼େ ଜଣେ ଜଣେ... ?

“କେଉଁଠାରେ? ଏହା କେଉଁଠାରେ?”

“ସେଠାର ଉପରେ...”

“ଅହଃ!! ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାଣୁ!”

148 ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଅନୁଭବ କର । ମୋତେ ତୁମକୁ କହିବାକୁ ଦିଅ, ତୁମେ କେହି ଜଣକୁ ତୁମର ଘରକୁ ଡାକ ଯେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଘୃଣାକରେ, ତୁମ ଘରେ କିଛି ସମୟ ରଖ ପୁଣି ସେହି କୌତିହିକ ଅନୁଭୂତିକୁ ଅନୁଭବ କର ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାକୁ ଚଉଦ ହଜାର ସ୍ୱାରା ଗୁଣନ କର, ତାପରେ ତୁମେ ବୁଝିପାରିବ ମୁଁ କଣ କହୁଅଛି । ତାପରେ ତୁମେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଜିବ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଭଲପାଆନ୍ତି ତାହା ସ୍ୱାଗତ ଅନୁଭବ କେବଳ, ହୋ, ମୋର, ପୁଣି ତୁମେ କେବଳ ସେଠାରେ ସଦାସର୍ବଦା ରହିପାରିବ । ତାହା ଏହା, ଦେଖ, ଏହା ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଏବଂ

ଲୋକମାନେ ଯାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଏହା କଣ ଅଟେ, ସେମାନେ ବିଚଳିତ ହୁଅନ୍ତି କାହିଁକି ଲୋକମାନେ ବହୁତ ସଂଦୁଷିତ ଅଟନ୍ତି ।

149 କଣ ମହିଳା ମାନଙ୍କୁ ଭଲ କରେ, କଣ ମହିଳା ମାନଙ୍କୁ ଭଲ କରେ ସେମାନେ ଖରାପ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧନ୍ତି ପୁଣି ସେଠାକୁ ବାହାରୁ ଯାଆନ୍ତି? କଣ କରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଧା । ଯେତେବେଳେ ଏହା ଥଣ୍ଡା ଅଛି, ଛୋଟ ଶୋହଳ ବର୍ଷର ଝିଅମାନେ ସେହି ପୋଷାକ ଶହିତ ସେ ତାହାଙ୍କର ମା ସମ୍ମୁଖରେ ପିନ୍ଧିବା କଥା ନୁହଁ ପୁଣି ରାସ୍ତା ଉପରେ? ଏହାର କାରଣ ତାହା ନୁହେଁ ପିଲାମାନେ (ତାହା ପିଲାମାନେ ଭଲଭାବେ ଯାଣି ନାହାନ୍ତି), କିନ୍ତୁ କାରଣ କିଛି ପାଳକ ପୁଲ୍‌ପିଟରେ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଧରିବା ହରାଇଛନ୍ତି । ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଠିକ୍ । ନିଶ୍ଚିତ । ମହିଳାମାନେ ରାସ୍ତାରେ ଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପୋଷାକ ପୁଣି ଜାନିଷ ଗୁଡ଼ିକ ତାପରି, ଏବଂ ପାପିମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଯାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହା, କିଛିନାହିଁ ଯାହା ସେ ପ୍ରକୃତରେ କେବଳ ଖରାପରୁ ଖରାପ, ସେ ସେହି ଲୋକ ସହ ବାସ କରେ । ତେଣୁ ଯାଶୁ କହିଲେ । ଯାଶୁ କହିଲେ, “ଯେ କୌଣସି ଲୋକ ଜଣେ ନାରୀ ଉପରେ ହସିଯାଇ ଅନାଏ, ତାହାର ହୃଦୟରେ ତା ସହିତ ବ୍ୟବଚାର କରିଅଛି, ପୁଣି ଏହା ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦେବାର ଅଛି । ସେହି ବିଚାର ଦିନରେ ।” ସ୍ଵାର ସଲଖ ପୁଣି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ ଅଟେ ।

150 ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ଭାରତୀୟ ମୁଁ ଜଣେ କଠୋର ଲୋକ । ମୁଁ କଠୋର ଲୋକ ନୁହେଁ । ମୁଁ ତୁମର ଭାଇ ଏବଂ ମୁଁ ତମକୁ ଭଲପାଏ ।

151 କ୍ରୋଧରୁ ପଳାୟନ କର ଯାହା ଆସୁଅଛି! କୃଷକ ଯାଅ ପୁଣି କ୍ରନ୍ଦନ କର ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ହୃଦୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ତାହା ତୁମକୁ ପଛକୁ ଆଣିବ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ବିଷୟଠାରୁ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକରେ ଚାଲ; ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମର ହୃଦୟକୁ ଜଳାଅ । ପ୍ରେମ!! ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସେବାକରିବା, ଏହା ଏକ ପ୍ରେମ ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସେବାକରେ । ଏହା ତୁମକୁ ଦାଗ ଲଗାଇବ, ତୁମକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ, ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷଣ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ରହିବ । ତାହା ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପାପ ଦେଖିବ ।

152 ପୁଣି ସେ ପୃଥିବୀରେ କାନ୍ଦିଲେ । ଏହା ନୋହାଙ୍କ ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦେଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ହୃଦୟ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିଲେ? ଏବଂ ଯାଶୁ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଗଲେ ପୁଣି କହିଲେ “ଯିରୁଶାଲୋମ ଯିରୁଶାଲୋମ, ବହୁସମୟରେ କେତେ ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ ଉଡ଼ି ଯାଇଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମର ସମୟ ଆସିଅଛି ପୁଣି ତୁମର ଗୃହ ଏକାକୀ ହୋଇଅଛି ।”

153 ତେଣୁକରି ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆସିବାର ସମୟରେ ହେବ, ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସିକ ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗିବ । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦଖଲ ସେଠାରେ ପୁଃନର ଜୀବନ ହେବାକୁ ଏହି ଦେଶ ଆଡେଇ ଦେଉଅଛି । ଏହା କେଉଁପ୍ରକାରେ ଅବୈଧ ଗୋଷ୍ଠି ସ୍ଵାର ହେବ? ଏହା କେଉଁପ୍ରକାରେ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଇଛନ୍ତି?

154 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାର ଲୋକ ଯେ ସମୁଦ୍ରରେ ଜାଲ ପକାଏ, ପୁଣି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହା ଉପରକୁ ଟାଣେ, ସେ କଇଁଚ, ଟେରାପିନ, ସାପ, ବେଙ୍ଗ କିଛି ମାଛ । ନଥିଲା କି ତାର ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଷ୍ପତି ନେବ ଯାହା ସେ କୁଳ ଉପରେ ଫପାଡ଼ି ଦେଲା । ତାହା ହିଁ ସୁସମାଚାରର କାର୍ଯ୍ୟ । ତାହା କଣ ବିଲିଗ୍ରାହମ, ଅରାଲ୍ ରବର୍ଟ, ମୁଁ ନିଜେ, ପୁଣି ସମସ୍ତ ପ୍ରଚାରକ ସେଗୁଡ଼ିକ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି, ଏହା ବାହାରକୁ ଫପାଡ଼, ଏହା ଭିତରକୁ ନିଅ, ସେଠାରେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କଣ ଆମେ ପ୍ରତିସମୟରେ କରୁଅଛୁ କି? ଆମେ ବାହାର କରିବା, ତୁମେ ଆରମ୍ଭକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନେ ପଖରିକୁ ପୁନର୍ବାର ଠିକ୍ ପଛକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ଏହା କଣ ଅଟେ? ଆରମ୍ଭ କରିବା ସହିତ, ଏହା କଇଁଚ ଥିଲା । ତାହା ତାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲା ନାହିଁ ସୁସମାଚାର ଜଳରେ ଧରା ପଡ଼ିବାକୁ । ସେ ଗୋଟେ କଇଁଚ ସହିତ ଆରମ୍ଭରେ ଥିଲା । ସେ ଗୋଟେ ଆମେରିକାର କଇଁଚ ସହିତ ଆରମ୍ଭରେ ଥିଲେ । ସେ ଗୋଟେ ସାପ ସହିତ ଆରମ୍ଭରେ ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ପୁର୍ବରୁ ଛଳନାରେ ଥିଲା, ସେ କେବେହେଲେ ମଣ୍ଡଳୀ ଭିତରକୁ ଆସିନାହାନ୍ତି । ତାର ଇଚ୍ଛାନଥିଲା ଏମିତି ତାର ପିଇବା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ପୁଣି ଯୁଆ, ପୁଣି ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣିବା ଏବଂ ମିଛ କହିବା, ପୁଣି ଚରାଇବା । ସେ କେବଳ ଆସୁଅଛି କାରଣ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭୟ କରୁଥିଲେ । ତୁମେ ତୁମକୁ ବନାଉ ଅଛ ଏକ ଅଧିକ ଏହା ପାଇଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତାହାକର । ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ, “ହୀର ସଲଖ ଅଟେ, ପୁଣି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହୀର ତାହାର ସନ୍ଦାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅଛ ।”

ଆସନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା

155 ସଦାପ୍ରଭୁ, ଅହ, ମୋତେ ଖଜ, ପ୍ରଭୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ପରିକ୍ଷା କର, ପ୍ରଭୁ । ତୁମେ ପୂର୍ବରୁ ବିଚାରରେ ମୋତେ ଆସିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ଏହିପ୍ରକାରେ ପ୍ରଚାର କରିବା ପରେ । ଅହଃ ଯଦି କିଛି ମୋଠାରେ ଅସୁଚି ବିଷୟ ଅଛି ପ୍ରଭୁ ଏହା ବାହାର କରିଦିଅ, ଦୟାକର । ଆମେ ଏକ ଦିନ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେଉଁଠାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବସ କରୁଅଛୁ, ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷମାନେ ପୁଣି ମହିଳାମାନେ ବହୁତ ଚାଣି ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନେ ଲାଜ କରନ୍ତି । ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଥର କହିଲ, ସେଠାରେ ଜାୟନର ଔପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଲାଜ ବିନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଶାଳୀନତା ନିଆ ଯାଇଅଛି ତଥାପି ସେମାନେ ଟିକେ ହେଲେ ଲାଜ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ହେ ପ୍ରଭୁ ଏହାକୁ ଭାବ । ଏବଂ ତାହା ଯାଣ ଘଣ୍ଟା ବା ଘଡ଼ି ଅଦୂର ବର୍ତ୍ତି ବାହାରେ ବାଡ଼ୁଅଛି, କେବଳ ଗୋଟିଏ ମିନଟ କିମ୍ବା ଦୁଇ ମିନଟ, ଏବଂ ଭୟାନକ ଧ୍ବଂସ ଆସିବ, ତାପରେ ତାହାକୁ ତାହାର ତଥାପି ଦୁଷ୍ଟିତ, ଦୁଷ୍ଟିତ ହେବାକୁ ଦିଅ ।

156 ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏହି ସକାଳରେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଠାଅ । ଆମକୁ ହଲାଅ, ପ୍ରଭୁ! ଆମେ ଦେଖୁ ଚିହ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ଘରୁଅଛି । ଆମେ ତାହା ଯାଣିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲା ରଖିଅଛୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଲକ୍ଷ୍ୟଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପଛକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି ପୁଣି ବାହରକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ କଣ କରିପାରିବି, ମୁଁ କଣ କରିବି, ହେ ପ୍ରଭୁ? ସେଠାରେ କିଛି ଅଛି କି, ପ୍ରଭୁ? ଯଦି ଏହା ଅଧିକ ପ୍ରଚାର ନିଏ, ଅଧିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଧିକ କିଛି, ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର,

ପ୍ରଭୁ, ତାହା ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାକ୍ୟ ଆଣିପାରିବି । ମୁଁ କଣ କରିବି? କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଏହା ତଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି । ତୁମେ ତୁମର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଅ ପୁଣି ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରକାଶ କର ପୁଣି ଯେପରି ଲୋକମାନେ ଠିକ୍ରେ ଚାଲିବେ । ଏହାକି ତୁମର ବାକ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଶଫଳ ହେବା ଦରକାର ଏହା ସେହି ସମୟ କି “ମୋର ପିତାଙ୍କ ଛଡ଼ା ତାହାଙ୍କୁ ଚାଣନ୍ତି ମୋ ପାଖକୁ କେହି ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ପୁଣି ଯାହା ସମସ୍ତ ପିତା ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବ? ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ସୁଦ୍ଧ ସକାଳେ ଆଜ୍ଞାକର ଯେ ଲୋକମାନେ ଉଠିବେ ପୁଣି ଦେଖିବେ ଏହା ପୃଥିବୀର ଶେଷ ଚିହ୍ନ । ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ତୁମେ ଆଜ୍ଞା କରିବ କିଛି ବିଷୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

157 ଏହି ଅଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କ ଏଠାରେ ଏହି ସକାଳରେ ଆଶିର୍ବାଦ କର । ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭାଇ ନେବିଲ୍ ସହ ଆରମ୍ଭ କରି, ପ୍ରଭୁ । ତାହାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ କର । ତାହାଙ୍କର ରୋଗ ଏହି ସକାଳରେ ପ୍ରଭୁ, ପେଟର ଜନ୍ତୁଣାକୁ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ ତୁମର ସୁସ୍ଥକାରି ହସ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ରହିବ । ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଘାଣ୍ଟ ।

158 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ଜନସମାବେଶ ମଧ୍ୟର ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଅ । ସେଠାରେ ପୁରୁଷମାନେ ପୁଣି ମହିଳାମାନେ ଏଠାରେ ବସିଛନ୍ତି ଯେପରି ପୁଃନର୍ବାର ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେହେଲେ ଦେଖିବି ନାହିଁ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଦିନ ବିଚାରରେ, ତାପରେ ମୋତେ ହିସାବ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମର ବାକ୍ୟ ପଢ଼ିଅଛି, “ହୀର ସଳଖ ପୁଣି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅଳ୍ପ ।” ହେ ପ୍ରଭୁ ଏହା ତାହାହେଉ “ଅଳ୍ପ” ସେମାନଙ୍କଠୁ କିଛି, ତୁମେ କରିବ, ପ୍ରଭୁ? ତାହା ଆଜ୍ଞାକର ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

159 ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନାକରେ କେବଳ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରିବି । ପ୍ରଭୁ ଏହି ଲୋକମାନେ ମୋପାଇଁ କିଛି ବି କରିବେ, ଯେତେ ଯାଏଁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ । ଯଦି ମୁଁ ଭକିଲା ଥିଲି, ସେମାନେ ମୋତେ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ । ଯଦି ମୋତେ ଗୋଟେ ସୁନ୍ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ସେମାନେ ଏହା କିଣିଲେ ସେମାନେ ମିସିକି ଯାଆନ୍ତି ପୁଣି ମୋତେ ଗୋଟେ କାର କିଣିଦେଲେ, ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ । ସେମାନେ ସେହିପ୍ରକାରେ ସବୁକିଛି କଲେ । ହେ ପିତା, ଏହି ସୁଦ୍ଧ ସକାଳରେ ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ଖୋଜ, ଦୟାକର, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ତୁମ ସମୁଖରେ ବାହାରକୁ ସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଦିଅ । ମୁଁ ଯାଣିନାହିଁ, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଜଣେ ଯେ ବଛା ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ମୋତେ ସେଠାକୁ ପଠାଅ, ମୋତେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରଭୁ । ପୁଣି ଯଦି କିଛି ମୋଠାରେ କୌଣସି କାରଣ ଅଛି ଯେ ମୁଁ ସେଠାରେ ରହିପାରିବି ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଏହା ମୋତେ ପ୍ରକାଶ କର, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଠିକ୍ ଠିକ୍ କରିବି । ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ଚାହେଁ, ପ୍ରଭୁ, ତାହା ସେହି ସକାଳରେ ସେଠାରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ନଦୀରେ ହେବ ନାହିଁ । ମୁଁ ସେହି ଦିନ ଯିବାକୁ ଚାହେଁ । ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣେନାହିଁ କେତେବେଳେ ତାହା ହେବ, ଏହା

ଆଜିବି ହେଇଥିବ । ତେଣୁ ମୋତେ ଯାଣିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାଣିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।

160 ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁ ଆମର ହୃଦୟ ଚିନ୍ତାର ବାହାରେ ଅଛି । ଅହଃ ରେଡ଼ିଓରେ ଆମେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଉପଭୋଗ କଲୁ, ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଯାଉ, ଆମ୍ଭେ ଭଲ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁ । ଆମେ କୌଣସି ଯାଗାରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଧ୍ୟାନ କରୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ, ପ୍ରଭୁ, ପାପ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ବୋଝ ଅଟେ, ପୁଣି ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଖିକୁ ଲୁହ ଆଣେ, ଦୀର୍ଘନିଶ୍ୱାସ ପୁଣି କାନ୍ଦିବା ପୁଣି ଏହା ବିରୁଧରେ ଛିଡ଼ା ହେବା, ସବୁକିଛି, ଦୂଶାର ବିଷୟ ଯାହା ଏହି ସହରରେ କଲେ? ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତଙ୍କୁ ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି । ଏହା ଗ୍ରହଣ କର ପ୍ରଭୁ ।

161 ଯଦି ଆସ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଏବଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଅ ତୁମର ସତ୍ୟ ଚିହ୍ନ ତାହା ତୁମେ ଆମ୍ଭଗହଣରେ ଅଛି, ତାହା ଆମେ ଯାଣି ପାରିବୁ ଯେ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛୁ ଶେଷ ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛୁ ଏହି ଯୁଗ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ।

162 ପୁଣି ଅନ୍ୟର ଅବୈଧ ଆମେ ଦେଖୁ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଲୋକ ଏକ ଦେଶରେ ବାସକରେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଲୋକର ସ୍ତ୍ରୀ ହାରା କୁଆ ଜନ୍ମ କରେ, ଏବଂ ପୁଣି ସାନ ଝିଅମାନେ ରାସ୍ତାଉପରେ ପୁଣି ଶହସ୍ର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଠାରୁ ବାହାରକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଫେରିଲେ ଏବଂ କୈଶରୀ ସମୟରେ ମାଁ ହେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେଠାରେ ସମ୍ମାନ ନାହିଁ, ପୁଣି କେମିତି ସେହି ମହିଳାମାନେ ବିଷ । କୁ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜେ, ସିଗାରେଟ ଚାଣିବା ହାରା, ଏବଂ ପୁଣି ମଦପିଇବା, ପୁଣି ଦୁର ଦର୍ଶନ ତେଣୁ ଆଗକୁ ତାହା ପିଲାମାନଙ୍କର ମନଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରୁଅଛି । ହେ ପ୍ରଭୁ କେତେକାଳ ଏହା ଛିଡ଼ା କରିବ? ପୁଣି ତମେ ଏକ ପବିତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟ ।

163 ହେ ପିତା ମୁଁ—ମୁଁ ଆଜି ନୁଆ ଅନୁଭବ କରୁଛି ତାହା ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ବିଷୟ, ଶିନ୍ଦ୍ର ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି । ମୁଁ ଜାଣେନାହିଁ କଣ କହିବି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ପ୍ରଭୁ, ତାହା ତୁମେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କଣ କରିବାର ହେବ ରଖିଅଛ । ଏହି ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କର, ପ୍ରଭୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଗୁ । ଆମେନ ।

164 ସମୟ ହାତରେ ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୋଧଗମ୍ୟ ଲୋକ ତାହାର କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଲେ, ଜାଣେ ଯେ କିଛି ବିଷୟରେ ଘଟିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଉଅଛି । ସେଠାରେ ଏକ ଲୋକ ଏହି ଗୃହରେ ନାହିଁ ତାହା ପାଇଲା ଏହାର ଉଚିତ୍ ମର୍ମ, କିନ୍ତୁ ଯାଣନ୍ତି ଯେ ଏହି ପୃଥିବି ଏହି ସର୍ତ୍ତମଧ୍ୟରେ ଛିଡ଼ା ହେବନାହିଁ ।

ଆମେ ଛିଡ଼ାହଇ ପାରିବା ନାହିଁ, ସାଙ୍ଗମାନେ । ସେଠାରେ ଏକ ବିଷୟ ନାହିଁ ଯେପରି ତୁମେ ପ୍ରଚାରକ ପୁଣି ତୁମର ଭାଇ, ସେଠାରେ ଏକ କିଛି ବିଷୟ ନାହିଁ ତାହା ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ସକାଳ ଆଡ଼କୁ କଡ଼ାଇ ନେବି କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଖକୁ । ସେଠାରେ ଏକ ବିଷୟ ନାହିଁ ତାହା

ମୁଁ ଜାଣେ । ଟିକେ ଭାବନ୍ତୁ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକର ଯାହା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଉର୍ଦ୍ଧାନ୍ତ କରଣ ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟିଅଛି ।

165 ତୁମେ କୁହ, “ପଶୁର ଚିହ୍ନ କଣ ଅଟେ? ତାହା ଶାରୀରିକ ପୀଡ଼ାରେ ଆସିବ । ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନିଆଯାଇଥିବା । ଏହି ଚିହ୍ନ ନେବାକୁ ହେବନାହିଁ, ଏ ଗୁଡ଼ିକ ଘଟି ସାରିଥିଲା, ଦେଖ । ଏହି ଚିହ୍ନ ଆଗକୁ ଦେଖାଇବାର ଅଛି ଏକ ମାର୍କ ବା ଦାଗ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ପଳାଅ, ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଶୀଘ୍ର ପଳାଇଯାଅ ।

166 ମୁଁ ଏହି ସକାଳରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ କିଛି ସମୟ ଅପକ୍ଷା କରୁଅଛୁ । ଏବଂ ମୁଁ ଅନୁଭବ କରେ ଯେପରି ତୁମେ ଅପେକ୍ଷା କର । ମୁଁ—ମୁଁ ତୁମର ଅନୁଭୂତିକୁ ଯାଣିପାରୁ ନାହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ତୁମେ ଭାବିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛ, “ହେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ବାହାର କର ।” ସେହି ପ୍ରକାରେ ମୁଁ ଅନୁଭବ କରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଅନୁତପ୍ତ ଯେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ସେହିଭଳି; ସାଙ୍ଗ, ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜନପ୍ରିୟ ରୁହନ୍ତି । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂଷିକର ପୁଣି ତୁମେ ସଠିକ...ତୁମେ ତୁମେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନ କର । ଜଣକୁ ଏହା କହିବାକୁ ହେବ । ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରେ ଏହା କେହି ଜଣେ ବଧୂଏ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ମୋଠାରେ ପଡେ ଏହା ଅନେକ କରିବାକୁ ହେବ, ମୋତେ ମାଜିବାକୁ ଦିଅ । ଯଦି ମୁଁ ଅଟେ...ଦାଉଦ କହିଲେ, “ମୁଁ ବଂର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଗଡ଼ ପଛା ହେବି, ପାପିମାନଙ୍କ ସହିତ ତମ୍ଭୁରେ ରହିବା ଅପେକ୍ଷା ।” ତାହା ଠିକ ଅଟେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟ ତୁମକୁ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଏହା କର । ଲାଜ କରନାହିଁ । ଯଦି ସେଠାରେ...

167 ଏବଂ, ମନେରଖ, ମୁଁ ଜାଣେ ତାହା ଏକ ମହାନ ବିଷୟ ଅଟେ । କୁହନ୍ତୁ, “ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାନମ, ତୁମେ କେବଳ କୁହ ଆଠଟି ଆତ୍ମା ରକ୍ଷା ପାଇବ?”

168 ମୁଁ ଜାଣେନାହିଁ କେତେଜଣ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ମୁଁ ତୁମକୁ କହିପାରିବି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ କହିବି: ସେମାନେ ବହୁତ ଅସ୍ଥ ହେବେ, ଏକ ଦିନ ଏହି ପ୍ରକାର, ଟିକେ ଭାବନ୍ତୁ ଏ ସେହିଦିନକୁ ଆଡେ ସେଥିଲେ କେତେଜଣ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥିଲେ । ନୋହାଙ୍କର ଦିନ ଭାବନ୍ତୁ, ପୁଣି ଲୋଟଙ୍କର ଦିନ ଲୋଟ ପୁଣି ସମସ୍ତେ, ସେ କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଆସିବା ବେଳେ ଏହା ହେବ, ତେଣୁ କାରଣ ଦ୍ଵାର ସଲଖ ପୁଣି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ ଅଟେ ।” ତୁମେ ଦେଖ, ତୁମେ ନିଜେ ଯାଅ ତାହାଙ୍କ ସହିତ, ଏବଂ ତାହା ସମସ୍ତ ଅଟେ । ଦେଖ? ପୁଣି କିନ୍ତୁ ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅସ୍ଥ କେତେଜଣ ବିଶ୍ଵାସି ତାହା ସୁସମାଚାର ସତ୍ୟ ଅଟେ? ତେଣୁ ଯାଣୁ କହିଲେ, “ସଠାରେ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅସ୍ଥ ।” କେବଳ ବହୁତ କମ । ସେହି ଅସ୍ଥ ଲୋକରୁ ଜଣେ ହୁଅ । ମୁଁ ଜାଣେ ତାହା କଠିନ ଅଟେ, ଏହା କଷ୍ଟ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହା ମୋତେ ବାଧ୍ୟ କରେ ଏହା କହିବାକୁ ତୁମପାଇଁ ଏକ ଲୋକର ପ୍ରେମ ଅନୁଭବ, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରେମ ମୋତେ ବାଧ୍ୟକରେ ତୁମକୁ କହିବାକୁ ।

169 ବର୍ତ୍ତମାନ, ସମାନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯାହା ଅବ୍ରାହାମର ଦିନରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦିନରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଏଠାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ ସମାନ ବିଷୟ କରିବାକୁ । ସେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯଦି ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହିଅଛି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା ସତ୍ୟକୁ ବାଧ୍ୟକରାଇଲେ ।

170 ଯଦି ମୁଁ ମୋର ବାକ୍ୟ ରଖେନାହିଁ, ମୁଁ ମୋର ବାକ୍ୟର ଲୋକ ନୁହେଁ । ଯଦି ତୁମେ ତୁମର ବାକ୍ୟ ରଖନାହିଁ, ତୁମେ ତୁମର ବାକ୍ୟର ଲୋକ ନୁହଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମକୁ କିଛି ବିଷୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରେ ଏବଂ ମୁଁ ଏହା କରିପାରିବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ—କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ କହିବାକୁ ଆସିନାହିଁ । ଯଦି କିଛି ବିଷୟ ସପଥ କରେ ଏବଂ ତମଠାରୁ ଲୁଚେ ମୁଁ ଏକ ଛକ୍ମ ବେଶି । ଯଦି ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେଷ୍ଟା କରିବି । ତାପରେ ତୁମେ ମୋତେ କ୍ଷମାକର ପୁଣି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର । ଦେଖ?

171 ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କିଛି ବିଷୟରେ ପୁଣି ଅଛୁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରୁଣି ଅଛୁ । ଏତା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାହାରକୁ ଯାଅ ପୁଣି କୁହ... କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ, “ଠିକ୍ ଅଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ, ମୁଁ ଅଟେ—ମୁଁ ପ୍ରେସବିଟାରିୟାନ । ମୁଁ ମେଥଡିଷ୍ଟ । ମୁଁ ପେଣ୍ଟେକଷ୍ଟାଲ୍ । ମୁଁ ଚର୍ଚ୍ଚ ଅଫ୍ ଦଡ୍ । ମୁଁ ନାଜାରେନ୍ । ମୁଁ ପିଲିଗ୍ରିମ ହୋଲିନସ ।” ତାହା ଭାବନ୍ତୁ ନାହିଁ! ସେଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ନର୍କରେ ଥିବ । ତୁମେ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ରୁହ ।

172 କେତେଜଣ କହିବେ, “ଭାଇ ବ୍ରାହାମନ, ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ମୋତେ ମନେପକାନ୍ତୁ, ମୁଁ ଉପରକୁ ଯିବାକୁ ଚାହେଁ?” ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଣିବାଦ କରନ୍ତୁ ।

173 ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ତାହାଙ୍କର ହାତ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖ । ସମୟ ଏଠାରେ ଅଛି, ମହାନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏହି ସକାଳରେ ଏହି ଗୃହରେ ନିରବରେ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମର ଉପସ୍ଥିତ ଅନୁଭବ କରେ । ମୁଁ ଯାଣିପାରେ ଯେ ତୁମେ ତୁମର ବାକ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ଏଠାରେ ଅଛ, “ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଅଛି, ପୁଣି ମୁଁ ଦିନ ପୁଣି ରାତି ଏହାକୁ ପାଣି ଦେବି, ଜଣେ ଏହା ମୋର ହାତରୁ ଛିଣ୍ଡାଇବା ଉଚିତ୍ ।” ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଠାଅ, ପୁଣି ଏହା ହେବ— ଏହା ତାହା କରିବାକୁ ହେବ, ପ୍ରଭୁ । ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ କାଲି ଆଜି ଓ ତିରକାଳ ସମାନ ଅଟ ।

174 ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ, ତୁମର ଦିନର ସେହି ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ (ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବେ) ସଦାପ୍ରଭୁ ସୃଷ୍ଟି କଲ, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ କୁଆଁରୀ କନ୍ୟା—ଯାତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲ ଯେ ଧରା ପୃଷ୍ଠକୁ ଆସିଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ । ପୁଣି, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ସେମାନେ ଏହା ଅଲଗା ପ୍ରକାରେ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲ, ପ୍ରଭୁ, “ଏହା ମୁଁ ନୁହେଁ ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି, ଏହା ମୋର ପିତା ଯେ ମୋଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି । ସେ ଏହା କରନ୍ତି । ଯଦି

ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଲ ତୁମ୍ଭର 'ପିତା' ଅବ୍ରାହମ । ଅବ୍ରାହମ ମୋର ଦିନ ଦେଖିଲେ ।" ନିଶ୍ଚୟ, ସେ ଦେଖିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଚିହ୍ନ ପୁଣି ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । "ସେ ମୋର ଦିନ ଦେଖିଲେ ପୁଣି ଆନନ୍ଦ କଲେ ।" କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୁଲ ଅଟ, ବାକ୍ୟ ଜାଣିନାହିଁ କିମ୍ବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଜାଣିନାହିଁ, କେମିତି ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ କୁଆଁରୀକୁ ଗର୍ଭରେ ରଖିଲେ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରକୁ ଦେଲେ (ଗୋଟିଏ କୁଆଁରୀ ଦ୍ଵାରା ଜନ୍ମ କଲେ) ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବାସ କଲା, ସେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ।"

175 ଏବଂ କେମିତି ସେ ସେହି ସମାନ ରକ୍ତ ସେହି ସମାନ ଦେହରୁ ନେଲେ ଯାହା ସେ ବଳିଦାନ ଭାବେ ଦେଲେ, ଏବଂ ଲୋକଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କଲେ ଯେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ବଞ୍ଚି ପାରିବେ, ଅହରହ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଶେଷ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ!!!!!! ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଠାଅ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ । ଏହାର ଅନୁମତି ଦିଅ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତ ଉଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ପରିଷ୍କାର କର । ପ୍ରଭୁ, ମୋର ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଅଛି । ମୋତେ ପରିଷ୍କୃତ କର, ହେ ପ୍ରଭୁ । ଏହା ଏକ ସମାଧାନ କରିବାର ଗୃହ ଅଟେ । ଏହା ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମମାନେ ପରିଷ୍କୃତ ହେବା ଦରକାର । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଏହି ସକାଳରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଧଇବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଅ । ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ନିତି ଠାରୁ ପରିଷ୍କାର କର ।

176 ଆତ୍ମମାନେ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ପ୍ରଭୁ, ଏହା ସେଠାରେ କୌଣସି ଲୋକେ ତ୍ୟାଗ ନ କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବି ତୁମର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ । ହଜପାରେ ସେଠାରେ କିଛି ବି ବାହାରର ଚିନ୍ତା ନକରୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିବ । କିନ୍ତୁ, ପ୍ରଭୁ, ଭିତରକୁ ଯାଅ, ଅଜଗୁଡ଼ିକୁ ଟାଣିଦିଅ ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ ଆତ୍ମମାନେ କଣ ଅରୁ, ପ୍ରଭୁ । ଏହା ଅନୁମତି ଦିଅ । ଏବଂ ତାହାପରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ଏକ ହୃଦୟ ସହିତ ଯାହା ସତ୍ୟ ଓ ପରିଷ୍କୃତ ଅଟେ । ପୁଣି ଏହି ତାଡ଼ନାର ସମୟରେ ପୁଣି କଠିନ ପରିକ୍ଷାରେ, ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ଭାବେ ବଢ଼ିବ ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ହେବ ଯେପରି ଆତ୍ମମାନେ ପାଖାପାଖି ଚାଲୁଅଛୁ, ସେହିଦିନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛୁ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅଶୃଧାର ସାହାସରେ ବହେ ସହରୋର ପାପ ପାଇଁ ହେଇପାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତଳକୁ ଦେଖେ, ପୁଣି କହେ, ସେଠାରେ ଜଣେ ଯେ ମୁଁ ଚିହ୍ନ କରିପାରିବି, ସେ ମୋର ସେ ମୋର । ଏହା ଅନୁମତି ଦିଅ, ପ୍ରଭୁ । ହୋଇପାରେ ଏହା ଆଜି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳିବ । ଆତ୍ମମାନେ ଏହା ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ମାଗୁ । ଆମେନ୍ ।

ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦିନର ଶେଷ ସମୟରେ ନଦୀକୁ ଆସେ । ପୁଣି ଶେଷ ପବନର ଦୁଃଖର କଫି ଅଛି ସେଠାରେ କେହି ଜଣେ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛି ତାହା ମୋତେ ପଥ ଦେଖାଇବ, ମୁଁ ଜଣେ ଜରଦାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବି ନାହିଁ ।

ମୁଁ ଜଣେ ଜରଦାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବି ନାହିଁ ମୋର ସମସ୍ତ ପାପକୁ
 ବହିନେବା ପାଇଁ ଯାଶୁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ
 ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦେଖେ । ସେ ମୋପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ।
 ମୁଁ ଜଣେ ଜରଦାନ ଅତିକ୍ରମ କରିବି ନାହିଁ ।

177 ମୁଁ ତାହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଣିବାକୁ ଚାହେ । ମୋର ହସ୍ତ ନିଅ, ମୁଲ୍ୟବାନ ପ୍ରଭୁ, ମତେ
 କୋଡ଼େଇ ନିଅ, ମୋତେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଦିଅ । ମୋତେ ଏଠାରେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଦିଅ, ପ୍ରଭୁ,
 ଯାହା ଭୁଲ କହିଲେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ବିରୁଧ କର, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯାହା ଭୁଲ ଦେଖାଯାଏ ।
 ମୁଁ ଭୟ କରେନାହିଁ କଣ ଅନ୍ୟମାନେ କୁହନ୍ତି, ମୋତେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଦିଅ । ଯେତେବେଳେ
 ମୁଁ ସମାପ୍ତ କରିଅଛି ମୁଁ କରିପାରିବି ମୋତେ ଛିଡ଼ା ହେବକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର । ମୋର ହସ୍ତ
 ଧର ପୁଣି ମୋତେ ଏହି ମଧ୍ୟଦେଇ ନିଅ, ପ୍ରଭୁ । କିଛି କର ମୋତେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଦିଅ ।
 ଯେତେବେଳେ ସେହି ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ଆସେ, ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀର ଭଣ୍ଡାର ପୁଣି ଏହାର
 ସମସ୍ତ ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଏହାର ମହିମା; ମୋର ଆଖିକୁ ଏହା ପାଇଁ ବନ୍ଦକର, ମୋତେ ତାହାକୁ
 କେବଳ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ ଯେ ମୋପାଇଁ ମଲେ । ଯଦି ଏହା ମୁଲ୍ୟଙ୍କନ କରେ ସମସ୍ତ ସାଙ୍ଗ ମୁଁ
 ପାଇଅଛି, ଯଦି ଏହା ମୁଲ୍ୟଙ୍କନ କରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମୁଁ ପାଇଅଛି; ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହଁ
 ଗୋଟିଏ ବିଷୟ, ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଅଲଗର ଉପରେ ସମର୍ପଣ କରେ । ଏହା ଠିକ୍ ଅଛି ମୋତେ
 ସନମାନରେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଦିଅ । ପୁଣିଗୋଟିଏ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ନିଶ୍ୱାସ ମୋହର
 ମୁହଁ ବିରୁଧରେ ବହେ, ପୁଣି ମୁଁ ଜାଣେ ତାହା ମୋର ହୃଦୟରେ ଗଲା ଏବଂ ମୋର ଦିନ
 ଗୁଡ଼ିକ ସରିଅଛି, ଏବଂ ମୋର ସମୟ ସରିଅଛି ଏବଂ ମୋର କାର୍ତ୍ତ୍ୱ୍ୟ ଆଗକୁ ନିଆଗଲା ମୁଁ
 ଜଣେ ଜର୍ଦାନ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବି ନାହିଁ । ସେ ସେଠାରେ ଥିବେ । ହଁ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ
 ଅନ୍ଧାରକୁ ଦେଖେ, ସେ ସେଠାରେ ମୋପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରବେ, ମୁଁ ଜର୍ଦାନ ଏକା ଅତିକ୍ରମ
 କରିବାକୁ ଚାହେଁନାହିଁ । ଯଦି ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହେବି, ତାପରେ ସେ ମୋପାଇଁ
 ଛିଡ଼ା ହେବେ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବି ଯେ ମୋପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, କେତେ ଖୁସି
 ସେହିସମୟରେ ମୋ ଜୀବନ ହେବେ । ସେହିପଥରେ ମୁଁ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଚାହେଁ ।

178 ମୁଁ କଞ୍ଚନା କରେ ଏଠାରେ ଲୋକେ ହୁର୍ବଳ ଅଛନ୍ତି । ସେ କୌଣସି ପତ୍ର ଦେଲେ କି? ମୁଁ
 ଭୁଲିଗଲି । ସେମାନେ ପତ୍ରିକା ଦେଲେ କି? କୌଣସି କାଡ଼୍ ସ ଦିଆଗଲା କି? କିଏ ଏଠାରେ
 ପ୍ରାର୍ଥନା ପତ୍ରୀକା ପାଇଲ? ନାହିଁ ।

179 ମୁଁ କେବଳ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛି । ଯଦି ଆପଣ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ
 କରନ୍ତି, କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତୁ, ସନ୍ଦେହ କର ନାହିଁ । ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆପଣମାନଙ୍କର
 ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ... ଯାହା ବି ହେଉ ଏହା ଅଛି, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ; ଯଦି ଆପଣମାନେ
 ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାନ୍ତି, ଆପଣମାନେ ମୋତେ ଯାଣି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଯାଣି
 ନାହିଁ । ତାପରେ ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଏହା

ସମାନ ଥିଲା ଯାହା ଦୁଃ କିଛି ସିନୟ ପୁର୍ବରୁ ଏହାର ଧ୍ୟାନ ବିଷୟର ବାକ୍ୟ ଆଣିଲେ, ଏହା ସେହିଦୃଢ଼ ହେବେ ଯେ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଆ ପୁର୍ବରୁ ଆଣୁଥିଲେ । ଆପଣ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ? ଯଦି ଆପଣ କରିବେ, ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାନ୍ତୁ । ଠିକ୍ ଅଛି । ଠିକ୍ ଅଛି ଏହା ପ୍ରଭୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ ।

180 ସେମୋପାଖରେ ବସି ଅଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମୋପାଖରେ ବସି ଅଛନ୍ତି, ଏଠାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ମିତ୍ତର କିମ୍ପା ଏହା ଶ୍ରୀମତୀ ମୁର୍ଫି ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର (ସ୍ତ୍ରୀ) ନାମ କଣ ଅଟେ, ଏଠାରେ ବସି ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ ।

181 ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ସେ ମୋପାଇଁ ଏକ ଅଜଣା ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ଯାଣନ୍ତି । ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, କେତେ ଜଣ ଆପଣ ମାନେ ଯାଣନ୍ତି ଯେ ଏହା ନୁହେଁ...

182 ମୋତେ ଦେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ । ମୋର, ମୁଁ ଏକ କେନ୍ଦୁକି କେତେକ ଅଜଣା ଲୋକ, ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଚିନ୍ତିତ ଅଟେ । ମୁଁ—ମୁଁ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କରିନାହିଁ, କଷ୍ଟରେ ରୁ—ରୁ ମୋର ନିଜ ନାମ ଲେଖେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଜାଣେ, ମୁଁ ତାହାକୁ ଜାଣେ । ପୁଣି ତାହା, ତାହା—ତାହା ସମସ୍ତ ମୁଁ ଯାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ନାହିଁ—ନାହିଁ କୌଣସି ମୋର ବ୍ୟାକରଣକୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନାହିଁ ।

183 ପୁଣି ଆପଣମାନେ ଭାବିପାରନ୍ତି ଯେ ମୋର ବାକ୍ୟ ଏହା ସକାଳରେ ସମସ୍ତ ଲାଜନ୍ ର ବାହାରେ ଥିଲା ଏବଂ ସବୁକିଛି, ଆପଣ ବାଜବଲର ଗୋଟିଏ ଥର ଏହା ଲାଜନ୍ ସହିତ ମେଳ କର ଏବଂ ଦେଖନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ଠିକ୍ ଜେର (ଶୂନ୍ୟ) ଲକ୍ଷରେ ସବୁଷ୍ଟ ହେବେ । ଦେଖନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣଙ୍କ କ୍ଷମତା ଠିକ୍ ଅଛି ଯେତେବେଳେ ଆପଣ—ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏହା ସେଠାରେ ରଖିବେ । ଏହା ଆପଣମାନଙ୍କ ନିଜର ଚିନ୍ତା ସହିତ ମିଳାନ୍ତୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ମିଳାନ୍ତୁ ସେ କଣ କହିଲେ । “ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର; କାରଣ ସର୍ବନାସକୁ ଘେନିଯିବା ଦ୍ୱାର ଓସାର ଓ ପଥ ପ୍ରଶସ୍ତ, ପୁଣି ତାହା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଲୋକେ ଅନେକ । ଆଉ, ଜୀବନକୁ ଘେନିଯିବା ଦ୍ୱାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଓ ପଥ ଦୁର୍ଗମ, ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅଳ୍ପ ।” ମିଲିୟନ୍ ଥର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥର ସେଠାକୁ ଯିବେ । ଜଣେ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ହଜପାରେ ଏହି ପଥ ଆସିପାରିବ । ସେଠାରେ ଆପଣ ଅଛନ୍ତି । ତାହା ସେ କହିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ସେ ସେହି ନମ୍ବର ଦେଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କହିଲେ, “ଯେପରି ଏହା ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ଥିଲା, ଆଠଟି ଆତ୍ମା । ଯେପରି ଏହା ସୋଦମ ସମୟରେ ଥିଲା, ତିନି ।” ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ତିନିଜଣ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥିଲେ, ଅଗ୍ନୀଦ୍ୱାର । ଏହିପ୍ରକାରେ ଏହା ହେବ!

184 ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯଦି କେହି ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମିକ ଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ଚାହେଁ ଆପଣମାନେ ଏଠାରେ ବସିଥିବା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତୁ, ସେ ମୋତେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି କେବଳ ସ୍ଥିର ଭାବେ ସେ ପାରିବେ । ତାହାଙ୍କ ଉଠାଇ ଥିଲେ, ମୁଁ ତାହାକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ; କେବେ ତାହାକୁ ଦେଖିନାହିଁ,

ପୁଣି ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ଯାଣିନାହିଁ । ସେ ସେଠାରେ ବସି ମତେ ଅନାଉ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଦେଖ, ସେ ସମ୍ପର୍କ ବନାଉଛନ୍ତି, ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯଦି ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କୁହନ୍ତି... ସେହି ଲୋକ ମୋଠାରୁ ଦୂରରେ ସେଠାରେ ବସିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଏହା ଆମର ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତ, ପୁଣି ସେଠାରେ ସେ ବସିଛନ୍ତି । ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପ୍ରକାଶନ ଦେବେକଣ ସେ—କଣ ସେ... ମୁଁ—ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିପାରିଲିନାହିଁ । ମୁଁ କରିନାହିଁ, ମୁଁ ତାହା କରି ପାରିଲି ନାହିଁ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୂର୍ବରୁ ତାହା କରିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ତୁମର ବିଶ୍ୱାସକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖନ୍ତୁ, ସେ ଠିକ୍ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଠିକ୍ ସମାନ ଆତ୍ମା । ଏବଂ ମନେ ପକାନ୍ତୁ, ଯାଶୁ ଏହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ, ଶେଷ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ । ଏହା ସର୍ବଦା ଶେଷ ଚିହ୍ନ ହେବ ।

185 ଅନ୍ୟ ଦିନ, ଲିଓ ଏବଂ ମୁଁ ରାସ୍ତା ଉପରେ ବସିଥିଲୁ, ଏବଂ ଆତ୍ମନିୟମ କିଛି କଥା ହେଉଥିଲୁ । ଏବଂ ମୁଁ ଏଠାରେ ଅହରହ ଅନୁଭବ କରୁଅଛି ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସୁଅଛି, ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସୁଅଛି । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମନିୟମେ ଏହାର କଥାହେଲୁ, ଏହା ମୋର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବନାହିଁ କାରଣ ଏହା ରହିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ମୋଠାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ । ମୁଁ ସର୍ବଦା ଏକ ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁଣି କେବଳ ଲୋକେ ମୋତେ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ପୁଣି ମୋତେ ପଥ ଦେଖାଅ, ଏବଂ ଏହି ପଥରେ ପଠାଅ ପୁଣି ସେହି ପଥରେ । ଯଦି ମୁଁ କିଛି ବିଷୟ କରିଅଛି ବହୁ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କରିବାକୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଜଟିଳତାରେ ରହିବି ନାହିଁ ମୁଁ ଆଜି ଅଛି । ମୁଁ ଏହି ଆସନ୍ତା ସପ୍ତାହରେ ଏକା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ବାହାରକୁ ଯାଉଅଛି । ହୋ, ସାର୍ । ମୁଁ—ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ (Heaven) କୁ ଠାରୁ ନିର୍ଭିତ ଶୁଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ହେବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ, ମୁଁ ମୋନିଜ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସରେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ଚାହେଁ ।

186 ଲୋକେ, ଏହା ଠିକ୍ ତାହାଙ୍କ ପଛରୁ ଅହରହ ଆସୁଅଛି, ସେ ଠିକ୍ ପଛରେ ବସୁଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେହି ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି । ମୁଁ ଚାରିଆଡ଼େ ଶୁଭାଶୋଷକୁ ଦେଖେ, ପୁଣି ଠିକ୍ ସିଧା ଲୋକଟାର ପଛରେ ଏହା ପଡ଼େ । ତାର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି, ସେ ବୋଝ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ବୋଝ ଅନ୍ୟ କାହାପାଇଁ । ତାହା ଠିକ୍ । ଆପଣ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ଜଣଙ୍କୁ ଆପଣ ମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ତାହା ଠିକ୍, ଏହା ନୁହେଁ କି? ଏହା ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ମୁଁ ଆପଣ ମାନଙ୍କୁ କହେ ସେହି ବନ୍ଧୁ ସହିତ କଣ ବିଷୟ ଅଛି, ଆପଣ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାସ ହେବି? ଏହା କହଳ ଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ । ଯଦି ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ, ଆପଣ ମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଉଠାନ୍ତୁ ।

187 କଣ ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି? କେହି ଜଣେ ଏହି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଉଠାଇଲେ, ଏକ ମହିଳା ଏଠାରେ ପଛରେ କେହି ଜଣେ । ହୋଁ । ହୋଁ । ଆପଣ ମୋତେ ଯାଣନ୍ତି ନାହିଁ? ମୁଁ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣେ ଅଜଣା ଅଟେ? ମୁଁ ଆପଣ ମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ

ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଯାଣନ୍ତି । ଆପଣ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି? ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପ୍ରକାଶନ କରିବେ କଣ ଆପଣମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛି, ଆପଣମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ତାହାଙ୍କର ଏକ ଦାସ ହେବି? ଛୋଟ ମହିଳା, ଆପଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ କଷ୍ଟ ଦେଉଅଛି କଣ ତାହା ଏଠାରେ କୁନିପିଲା । ତାହା ଠିକ୍ । ପୁଣି ସେହି କୁନିଛୁଆ ଏହି ମୁହଁ ଉପରେ (eizema) ଆଜେମା ବା ଚର୍ମ ରୋଗ ହଜଅଛି । ଡାକ୍ତର ଏହି ବିଷୟରେ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆପଣ ଏଠାରେ ଜଣେ ଅଜଣା ଅଚନ୍ଦ୍ରି ପୁଣି ତୁମର ଏବଂ ଆପଣମାନଙ୍କର ଜଣେ ପ୍ରିୟ ଏଠାରେ ବସିଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିବେ, ଆପଣ କିଏ ଅଚନ୍ଦ୍ରି କିମ୍ବା ଆପଣ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି? ଆପଣ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି? ଆପଣ କୁନିଛୁଆର ସୁସ୍ଥତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଯଦି ସେ କରିବେ? [ମହିଳା କହିଲେ, ହଁ—Ed.] ଠିକ୍ ଅଛି, ଆପଣ ସମରସେଟ୍ କୁ ଯାଇପାରିବେ, କେନଟୁକି, ଆପଣ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ । ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ସେ ଠିକ୍ ହେବେ, ଆପଣଙ୍କର ଆଜେମା ଛୋଟପିଲା ଠାରୁ ଚାଲିଯିବ ଯଦି ଏହା ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ।

188 ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେହି ସଦାପ୍ରକାଶ କଲି, କେହି ଜଣେ ସେଠାର ହୋଲ୍ ଭିତରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଛନ୍ତି, ସମର୍ପେଟଠାରୁ, କେନଟୁକି, ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଏକ ହୃଦୟର କଷ୍ଟ ସହିତ । ଆପଣ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କରିପାରିବେ? ଯଦି ଏହା ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସମସ୍ତ ତୁମର ହୃଦୟର ସହିତ, ଏବଂ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର ସଦାପ୍ରଭୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ ପୁଣି ଠିକ୍ କରିବେ ।

189 ଏଠାରେ, ଏଠାରେ, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ କେହି ଜଣେ ଠିକ୍ ଏହା ସହିତ ହସ୍ତ ଉଠାଇଲେ, ଜଣେ ମହିଳା । ହେଁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତ ଦେଖିଲି । ମୁଁ ତୁମକୁ ଜଣେ ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତି କି, ମହିଳା? ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଣେନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ କେବେଭେତ ହେଇନାହିଁ । ଆପଣ କଣ ମୋତେ ତାହାଙ୍କର ଦାସ ହେବେ ବଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି? [ମହିଳା କହିଲେ, “ହେଁ”,—Ed.] ତୁମେ କର? ଆପଣ ଏକ ବଝେ ଆପଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପାଇଲ, କିମ୍ବା କିଛି ବିଷୟ । ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏହା ସେହି ସମାନ ଆତ୍ମା ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭିତରେ ଥିଲା? ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ସେଠାରେ ବସିଛନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ବିଷୟ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି? ଆପଣ ସେହି ବିଷୟ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି? ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଛୋଟଟିଅ ବିଷୟରେ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଅଛନ୍ତି । ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ, ତାଙ୍କର (ସ୍ତ୍ରୀ) କ୍ୟାନସର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ? ଯଦି ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାନ୍ତୁ । ଠିକ୍ ଅଛି, ଆପଣଙ୍କ ହାତ ଛୋଟପିଲା ଉପରେ ରଖନ୍ତୁ ।

190 ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ତୁମର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ମୁଁ ଶୟତାନକୁ ଆଘାତ କରେ ଯେ ଛୋଟପିଲାକୁ ମାରୁଅଛି, ମୁଁ ରଖୁଅଛି, ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରକ୍ତ ତାହା ମୃତ୍ୟୁ ଦାୟକ ପୁଣି ଛୋଟପିଲା ମଧ୍ୟରେ । ଏହା ରହିବାକୁ ଦିଅ । ଆମେନ୍ ।

191 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତୁ । ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । “ଯଦି ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ଭବ ହେବ ।” ଯଦି ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରବେ, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ଭବ ଅଟେ । ସଠିକ୍ ଭାବେ ।

192 କେହିଜଣେ ମଧ୍ୟ ଏଠାର ପଛରେ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ, ଆପଣ, ଏକ ମହିଳା ସମାପ୍ତ ହେବା ମଧ୍ୟରେ । ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାସ ହେବି? ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଯାଣିନାହିଁ, ଆପଣ ମୋତେ ଯାଣିନାହାନ୍ତି । ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପ୍ରକାଶନ ଦେବେ କଣ ଆପଣଙ୍କର ଦୁଃଖ ଜନ୍ମଣା ଅଛି? ଆପଣ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ତୁମର ସୁସ୍ଥକାରି ଭାବେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ କିମ୍ବା ଯୋଗାଇବାକାରି, ଯାହା ଭି ଏହା ହେଉ—ଯାହା ଭି ଏହା ଅଟେ...? ଏହା ଉପରେ ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି? ଠିକ୍ ଅଛି, ତାପରେ ସେହି ଭୟକୁ ଭାଙ୍ଗି ଯାହା ତୁମ ପାଖରେ ଅଛି, ତାହା ହିଁ ଆପଣଙ୍କର ଥିଲା । ଯଦି ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି, ଆପଣା ପାଦରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ, ଯଦି ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି, କେବଳ ତାହା ଲୋକମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଠାକ୍ ଅଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ । ଆପଣ ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ହେବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆସିବାଦ କରନ୍ତୁ ।

ଆପଣ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରକିର ଅଟନ୍ତି । ହୁ ହୋ, ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି ।

193 ଆପଣଙ୍କର ପାଖରେ ବସିଥିବା ମହିଳା ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରକିରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, କଣ ମୁଁ ଜାଣେ? କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କହିପାରିବେ ଆପଣ କିଛି ବିଷୟ ଆପଣଙ୍କ ଭୁଲ ସହିତ ପାଇଛନ୍ତି । ଯଦି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କହିପାରିବି ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କଣ ଭୁଲ ଅଛି, ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ସୁସ୍ଥକାରୀ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି? ଏହା ଆପଣଙ୍କର ଫେସନ୍ ଅଟେ । ଯଦି ଠିକ୍ ଅଛି, ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତ ଉଠାନ୍ତୁ, ଉପରକୁ ଉଠାନ୍ତୁ ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଦେଖିପାରିବେ । ଠିକ୍ ଅଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ । ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଆପଣଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବ ।

ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପତିଜ୍ଞା ଦିଏ ବିଶ୍ୱାସକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ।

194 ଏଠାରେ ଏକ ମହିଳା ଏଠାରେ ବସିଛନ୍ତି, ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ମୁହଁ ଉପରକୁ ତାହାଙ୍କର ରୁମାଲ୍ ପାଇଲେ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଯାଣିନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଯାଣନ୍ତି । ଆପଣ ଜୋଲିଏଟ୍ ଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ଏଲିନଇସ, ପୁଣି ଆପଣଙ୍କର ଟ୍ୟୁମୋର (Tumor) ହେଇଛି । ତାହା ସଠିକ୍ ଅଟେ । ଆପଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହଇପାରନ୍ତି... (ହେଁ, ତାହା—ତାହା ମହିଳା ରସେଲା ଆଣିଥିଲେ । ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି । ଅପେକ୍ଷା କର, ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) ମୋତେ କହିଲେ ସେହି ବିଷୟରେ, କିନ୍ତୁ ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) କେବେ ସେ ଯାଣିନଥିଲେ ମୁଁ କେବେ ମହିଳାଙ୍କୁ ଯାଣିନଥିଲି । ତାହା ଠାକ୍ ଅଛି । କେବଳ ଘଟିଲା ମହିଳାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ମହାନ ଥିଲା ।) ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କହିବି ଆପଣ—ଆପଣ ତାହା ଯାଣନ୍ତି ମୁଁ ଯାଣିନାହିଁ । ଆପଣମାନେ ଏଠାର ଶେଷ ସ୍ଥାନରେ

ବସିଥିବା ଛୋଟଛୁଆ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଦୁର୍ବଳ ଅଟେ । ତାହା ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ତାନ । ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି । ଆମେନ୍ । ଆପଣ ଯାଣନ୍ତି ମୁଁ ତାହା ଯାଣିନଥିଲି ।

195 ସେଠାରେ ଏହା ଅଛି, ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି! ଆପଣ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି? ଆପଣ କଣ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି? ତାପରେ ଯଦି ଏହା ଠିକ୍, କଣ ମୁଁ ବିଷୟରେ କହିଲି “ଦ୍ୱାର ସଲଖ ଅଟେ, ପୁଣି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ ଅଟେ” ଠିକ୍ ଅଟେ । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପୁତ୍ର, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ଠିକ୍ ଅଛି । ଜୀବିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ଠିକ୍ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି? ତାପରେ, ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଯାଣିବାକୁ ହେବ ମୁଁ କେହିନୁହଁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ, ମୁଁ ସୁସ୍ଥକାରି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା କେବଳ ମୋତେ ମନୋନିତ କଲେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ । ମୋ ପାଖରେ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ମୋର କୌଣସି ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଯାହା ଏହା କରନ୍ତି, ଆପଣ ଦେଖନ୍ତୁ, ପୁଣି ସେ ତାହାନ୍ତି ଆପଣ ତାହା ଯାଣନ୍ତୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହିଅଛି ।

196 ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ ଯଦି ଆପଣ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଯେମିତି... ଯଦି ଏହା କିଙ୍ଗ୍ସନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା, ଯାହା ମିସାରୀମାନେ, କିମ୍ବା କେହି ଜଣେ ସେଠାରେ ଏହା ପଛରେ ଅଛନ୍ତି, ଦେଖିଲି ଏହା କିଙ୍ଗ୍ସନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ହଜାର ହଜାର ସୁସ୍ଥ ପାଇଲେ, କାହିଁକି ଏହା ଏହି ଆମେରିକାରେ ଏଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ରାସ୍ତା ଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଅଛି? କାହିଁକି ଆମେମାନେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବା ନାହିଁ? କାରଣ ଆମେମାନେ ତାହା ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବା ନାହିଁ ଅଳ୍ପ ସ୍ଥାନ ଦେଖିଅଛ । ଆପଣ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି? ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାନ୍ତୁ ।

197 ବର୍ତ୍ତମାନ, ସେହି ହାତ, ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଥିବା କେହି ଜଣଙ୍କ ଉପରେ ରଖନ୍ତୁ, ମୋତେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଠିକ୍ ଏଠାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଦିଅ, ପୁଣି ଆପଣଙ୍କର ହୃଦୟରେ ଆପଣମାନଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଏହା ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ ।

198 ଅହଃ, ମୋର ଭାଇ ନେଭିଲ୍! କେମିତି ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରିଅଛି, କେମିତି ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛି, କେମିତି ମୁଁ... ଆପଣ ଭାବିପାରନ୍ତି ମୁଁ ମୋ ପାଖରେ ଅଛି; ମୁଁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଜାଣେ ଠିକ୍ କେଉଁଠାରେ ମୁଁ ଅଛି । ଯଦି ମୁଁ କେବଳ ଏହି ଛୋଟ ବିଷୟ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ପାରିବି! ଆପଣ ତାହା ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସକାଳରେ, ଠିକ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଠିକ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ କର, ସେ ନିଜକୁ ଦେଖାଇବାକୁ?

ଠିକ୍ ଅଛି, ଆପଣ କୁହନ୍ତୁ, “ଭାଇ ବ୍ରାହ୍ମାନ୍ୟ, ଆପଣ ତାହା କହିଲେ ।”

199 କେମିତି ମୁଁ ଏହା କହିଲି? ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଜାଣେନାହିଁ । ସେଠାରେ ଟି.ଭି ସହିତ ଅନ୍ୟ ଏକ ମହିଳା ଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ସୁସ୍ଥ ହଇଛନ୍ତି, ଭଉଣୀ । ତୁମକୁ ଆସିବାଦ କରନ୍ତୁ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ କ୍ଷମା

ଚାହେଁ, ଆପଣ ଚି.ଭି ମହିଳା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, କାରଣ ଏହା ଏକ ଚୁପି ପାଟିଥିବା ମହିଳା । ହେଁ । ଠିକ୍ ଅଛି, ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ । ଠିକ୍ ଅଛି । ସେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ତାହାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ।

200 ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏଠାରେ କୋଣ ସେ କୁହନ୍ତି, “ଏହି ଚିହ୍ନ ତହାଙ୍କୁ ଏନୁଶରଣ କରିବ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର । ଯଦି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ହାତ ଦୁର୍ବଳ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ରଖନ୍ତି, ସେମାନେ ଠିକ୍ ହେବେ ।” କେମିତି ସେ ସଜପାରିବେ? ଦେଖନ୍ତୁ, ଏହା ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ନୁହେଁ, ଏହା ମୋ ଉପରେ ନୁହେଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ।

201 ମୁଁ ଏକ ଛୋଟ ମହିଳା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାର ପଛପଟେ ହୋଇ ବସିଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛି, ତାହାଙ୍କର (ସ୍ତ୍ରୀ) ବହୁତ ବଡ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି । ସେ ପୁଣି ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୁଆରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଯାଣିଅଛନ୍ତି । ସେ ଏହା ସଭାରେ ରହିଥିଲେ, ଏକ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକ୍ରିୟ କରଣ ଥିଲା ତାହା ଡାକ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାର ଛୁଆ ଜନ୍ମ ହେବାର ଥିଲା । ଏବଂ ଡାକ୍ତର କିଛି ସମୟ ପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଛୁଆ ଜନ୍ମ ହେଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କୌଣସି ହାରନିୟା ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଏହା ସବୁ ଯାଇଥିଲା । ଦେଖନ୍ତୁ? କାହିଁକି? ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) ଏହି ଭଳି ରଖିଥିଲେ... ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) ଏହି ଭଳି ମଞ୍ଚରେ କେବେ ଏଠାରେ ଉପରକୁ ଆସିନଥିଲେ । ସେ ସେଠାରେ କେବଳ ସ୍ଥିର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି, ଶ୍ରୀମତୀ ଗ୍ରୀନ, ଏହା ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି, ତାହାର ପଛରେ? ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ । ତାହାର ହାତ ଦେଖ? ସେହି ଡାକ୍ତର ଏପରି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକ୍ରିୟ କରଣ ଯାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏହା ସମସ୍ତ ଦଳା । କାହିଁକି? ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, କେବଳ ପାଦ ଆଗକୁ ରଖିଲେ ପୁଣି କହିଲେ, “ଏହା ଠିକ୍ ଅଛି! ।”

202 ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ସେହି ପ୍ରକାର କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ ଆପଣଙ୍କର ଅଛି ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ସଦାପ୍ରଭୁ, କିଏ କରିବ—କିଏ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ କିଛି ବିଷୟ ପଠାଇ ପାରିବ, ସେହି ଆତ୍ମାର ଯାହା ସର୍ପ କାମୁଡ଼ା ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ପାଦରେ ଥିଲା, ବିଷାକୁ କରୁଥିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ, ପୁଣି ଏହା ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ଏବଂ ଏହା ଠିକ୍ ସେଠାରେ ମାରିବ, କେତେ ପରିମାଣରେ ସେ ଆପଣଙ୍କର ଶରୀର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ମାରିପାରିବ । କାରଣ, ସେହିଲୋକ ଦୁଃଖରେ ଥିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଇପାରିବେ । ଯଦି ଆପଣ ଏହା ପାଇ ନାହିଁ, ଆପଣ ମରିବେ ।

203 ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣଙ୍କ ହାତ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଉପରେ ରଖନ୍ତୁ । ଆପଣ ନିଜ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଲୋକ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଙ୍କାବନ ଅଟେ ।

204 ଏହା ସିଖନ୍ତୁ, ଏହା ସିଖନ୍ତୁ, ତାହା, ଯେପରି ଆପଣ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ କରନ୍ତି, ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ କରନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅନ୍ୟକାହା ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି, ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ

ଉତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ଆପଣ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରୁଛନ୍ତି । ଅହଃ, ମୋର!

205 ଅହଃ, ଯଦି ମୁଁ କେବଳ ଏହା କରିଚାଲିବି, ଯଦି ମୁଁ କେବଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହା ଦେଖାଇ ପାରିବି, ମୁଁ କଣ ଦେଖୁଅଛି ଏବଂ କଣ ଅନୁଭବ କରୁଅଛି, ପୁଣି କଣ ମୁଁ ଜାଣେ ତାହା ଘଟୁଅଛି, ଦେଖ । କେମିତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ବାକ୍ୟପରେ ଏହା ସକାଳରେ ପ୍ରେରଣା କରୁଅଛନ୍ତି, ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାପାଇଁ ପୁଣି ସେଠାରେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ; ଏକ ଆନନ୍ଦ ଜନକ ନୁହେଁ, ଏକ ଚିନ୍ତା ନୁହେଁ (ଏହା ଏହା ସହିତ ଆସେ), କିନ୍ତୁ ଏକ ଅନନ୍ତ କାଳୀନ ବିଶ୍ୱାସସେଠାରେ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ତାହା କୁହେ ନାହିଁ, ଏକ ପ୍ରତିଶତକୁ ଦେବାପାଇଁ ।

206 ବର୍ତ୍ତମାନ, ସେ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବେ, ସେ ଆପଣମାନଙ୍କର ଶୁଣିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି ।

207 ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏହି ମହାନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଭବ କଲୁ ଯେ ଏହାର ଅର୍ଥ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଜୀବନର ବିଭିନ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ଯାଉଅଛି, ଅନେକଙ୍କୁ । ପୁଣି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଉପସ୍ଥିତିରେ ହଲିଗଲି, ପାଇଁ ମୁଁ ଜାଣେ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତାହା ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୁଁ ଅନୁଭବ କରେ ଯେ ତଥାପି ତାହା ସେଠାରେ ଦୁର୍ବଳ ଲୋକ ରହିବେ ନାହିଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚ ମିନଟ୍ ସମୟ ପାଇଁ, ତାହା ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଅଛି । ଏଠାରେ ସେମାନେ ଏହି ସକାଳରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଦିଅ ଯେ ତାହା ଯାଣନ୍ତି ମୁଁ ଜାଣେ ସେମାନେ ନୁହନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଣନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ଯାଣ, କେତେ ପରିମାଣ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁତ୍ୱକୁ ଯାଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା! ତାପରେ, ପ୍ରଭୁ, ଏହା ଆଜି ହେବାକୁ ଦିଅ, ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଘଟିବାକୁ ଦିଅ ତାହା ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳ ଶରୀରକୁ ସ୍ପର୍ଶକରୁ । ଏହା ଘଟିବାକୁ ଦିଅ, ପ୍ରଭୁ । ସେମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି ।

208 ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ପ୍ରୀୟ ପ୍ରଭୁ, ତାହା ପ୍ରବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଏହା ଅନୁଭବ କରାଇବ, ଯାହା ସେମାନେ କେବେହେଲେ ଏହା ପୁନର୍ବାର ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ । ଏବଂ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି, ପ୍ରଭୁ, ଯାହା ଏହି ଶରୀରକ ଦୁର୍ବଳତାରୁ ଅଧିକ ବଡ଼ ଅଟେ, ଆତ୍ମିକ ଦୁର୍ବଳତା । ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଖୋଲିବାକୁ ଦିଅ ।

209 ପ୍ରଭୁ, କେମିତି ଏହା ଘଟିପାରିବ ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ପାଶ୍ୱରେ ଛିଡ଼ା ହେଲ, ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କଲ, ସାରାଙ୍କୁ କହିଲ ଯେ ତୁମ୍ଭେ “ପଛରେ” ଥିଲ, ବାକ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାର କୁହେ, “ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) ତମ୍ଭୁ ସ୍ତ୍ରୀରେ ହସିଲେ,” ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲ । ଏବଂ

ଅବହାମ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାହା ଏଲୋହିମ୍ ଥିଲେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ । ଅନ୍ଧ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲ ।

210 ପୁଣି, ପ୍ରଭୁ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ କଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବାହାମକୁ ତୁମ୍ଭେ ‘ପିତା’ କହିଲ ପୁଣି ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଯାଣିଅଛ ।” କହିଲେ, “ଆପଣ ଭୁଲ୍ କରୁଛନ୍ତି, ନା ବାକ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶକ୍ତି ।” ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ “ବେଲ୍‌ଜିବୁଲ” ।

211 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲ ଯେ ଶେଷଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମାକୁ ପୁନର୍ବାର ଢାଳିବ । ଭବିଷ୍ୟତଭକ୍ତା କହିଲେ, “ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଏହା ଦୀପ୍ତି ହେବ ।” ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଅଛୁ

212 ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅସତ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ପାପର ଅଧିନରେ ଥରୁଅଛୁ । ଏକ ମନୁଆଳ ମନୁଷ୍ୟ ଭଳିଗୃହରେ ରାତି ସମୟରେ ହଲଚଳ । ଶୀଘ୍ର ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) ମଧ୍ୟରେ ଉଠିଯିବେ ସେଠାରେ କୌଣସି ମଧ୍ୟପାନ ଧୁଳି ନଥିବ । କଠିନତାରେ ଏହାକୁ ତ୍ୟାଗ କରେ । ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇଯାଏ ।

213 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂର କର । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ସାଇକେଲରେ ବୁଲାଇ ଆସ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା । ଧୋରିନିଅ ତୁମର ବଡ଼ ବଡ଼ ଢେଣା ଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଲୋକଙ୍କର ଶ୍ରେୀତା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବହିବାକୁ ଦିଅ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ଦିଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ଉପସ୍ଥିତିରେ ଅଛ, ତାହା ଆପଣ ଅଟନ୍ତି, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରୋଗକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି” ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଉପସ୍ଥିତି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କିଛି ବିଷୟ ଘଟାଇବ ଯାହାର କାରଣ ହେବ ସେମାନେ ଏଠାରୁ ଯିବେ, ଏହି ସକାଳରେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ରହିଅଛି । ଏବଂ ସମସ୍ତ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଲୋକମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେବେ ।

214 ପାଇଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ଦାସ, ମୁଁ ଠିକ୍ ହୋଇ ପୁଣି ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ଆଘାତ କରେ, ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଆଘାତ କରେ, ଶୟତାନକୁ ଆଘାତ କରେ ।

215 ଆପଣ ହଜିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆପଣ କିଛି ନୁହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏକ ଛଳନା କରନ୍ତି । ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଏହି ସକାଳରେ ତୁମ୍ଭକୁ ହସ୍ତକୁ ଡାକୁଅଛୁ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ । ଏବଂ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଦାସ, ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ଠିକ୍ ପାଇବାକୁ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରିବାକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରେ, ଶୟତାନ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଯେ ଦୂର ଏବଂ ପାଖ ଅଞ୍ଚଳଠାରୁ ଆସି ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ଜଣଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ହୁଅ, ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଦିଅ । ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଶ୍ରେୀତାଙ୍କଠାରୁ ପୁଣି ଏହି ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ପାଇଲ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ୱାରା ଆଦେଶ କରୁଅଛି । ଏବଂ ବାଇବଲ କହେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିପାରେ । ଏବଂ ବହୁତ

ଧାର୍ମିକ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ଉପରେ ରଖିଅଛନ୍ତି ଏହି ସକାଳ ଏଠାରେ । ଅହଃ, ଶୟତାନ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇବାକୁ ଚାହଁ ଏହା ଭାବ ମୋର ଥିଲା ତାପରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଶଂସା ନିଅ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ସଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି! ତେଣୁ ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହାରା । ତେଣୁ ଏଠାରୁ ପଳାଇ ଯାଅ, ଏବଂ ବାହାରର ଅନ୍ଧକାରକୁ ଯାଅ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମର ସ୍ଥାନ ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଗାତ କରେ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଇବଲର ଅଧିକାର ହାରା ମୋର ଭାରାପଣ ଦୁତଙ୍କ ହାରା ହୋଇଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଅ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଦିଅ । ଆମେନ୍ ।

216 ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ତୁମର ସମସ୍ତ ହୃଦୟରେ, ତାହା ତୁମର ସୁସ୍ଥ ହୋଇଅଛି? ତୁମର ହସ୍ତ ଉଠାଇ, କୁହ “ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୋହର ସୁସ୍ଥକାରି ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରେ । ସମସ୍ତ ଛାୟାମୋଠାରୁ ଦୂର ହୋଇଅଛି ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତିର, ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ତାହାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିର ଆସିବାଦ ମଧ୍ୟରେ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ।”

ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ତୁମ ଉପରକୁ ଅନାଏ,
 ତୁମେକାଲବରିର ମେଷ,
 ଦିବ୍ୟ ଉଦ୍ଧାରର;
 ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ,
 ମୋର ସମସ୍ତ ଦୋଷକୁ କାଢ଼ି ନିଅ,
 ମୋତେ କେବେହେଲେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲିବାକୁ ଦିଅନାହିଁ
 ତୁମଠାରୁ ଅଲଗା କର ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଉଠାଅ ପ୍ରକୃତ ମଧୁରତା ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ।
 ଯେତେବେଳେ ଜୀବନ ଅନ୍ଧକାର ସେଜ ଦେଇ ମୁଁ ମାଡ଼ି ଯାଏ
 ପୁଣି ଦୁଃଖ ମୋର ଚାରିଆଡ଼େ ବିସ୍ତ୍ର ହୁଏ
 ତୁମେ ମୋର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ହୁଅ (ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ);
 ଅନ୍ଧକାର ନିଲାମ ଡାକକୁ ଆଲୋକକୁ ଫେରାଅ
 ଦୁଃଖ ପୋଛିଦିଅ ଭୟକୁ ଦୂର କର
 ମୋତେ କେବେହେଲେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲିବାକୁ ଦିଅନାହିଁ
 ତୁମଠାରୁ ଅଲଗା କର ନାହିଁ ।

[ଭାଇ ବ୍ରାନହାମ ଗୁଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଡ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ତୁମକୁ ଅନାଏ ।—Ed.]...

ପୀଟକ ସଳଖ ଅଟେ ORI59-0301M

(Strait Is The Gate)

ଏହି ସ୍ୱସମାଚାରଟି ପୀଟକ ସଳଖ ଅଟେ ଆୟମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଭାଇ ଖିଲିୟମ ମାରିୟନ ବ୍ରାନାହମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରବିବାର ସକାଳ, ମାର୍ଚ୍ଚ 1, 1959, ବ୍ରାନାହମ ଟାବେରନାକଲ କାର୍ଯ୍ୟସନଭିଲେ, ଇଣ୍ଡିୟାନା, ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ଏକ କୁମ୍ଭକିୟ ଶକ୍ତି ଥିବା ଟେପ୍ ରେକର୍ଡ଼ିଂ ଠାରୁ ନିଆ ଯାଇଅଛି ଏବଂ ଇଂରାଜି ମଧ୍ୟରେ ମିଶ୍ରିତ ନ କରି ମୁଦ୍ରିତ ଲେଖା ବା ପ୍ରିଣ୍ଟକରାଯାଇଅଛି । ଏହି ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ମୁଦ୍ରିତ ଲେଖା ବା ପ୍ରିଣ୍ଟ ଥିଲା ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନାରେ ରେକର୍ଡ଼ିଂ ଦ୍ୱାରା ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ORIYA

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, INDIA OFFICE
19 (NEW NO: 28) SHENOY ROAD, NUNGAMBAKKAM
CHENNAI 600 034, INDIA
044 28274560 • 044 28251791
india@vgroffice.org

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org